

SAPATTIKOULULÄKSYT

1 NELJÄNNES 2012

JUMALAN VÄLIKAPPALEIDEN AUTUUS
JA PERUSTETUT OPETUKSET

Johdanto

Jos haluat toivottaa jollekin hyvää jatkoa, mitä sanoisit hänelle? Ehkäpä ”Onnellista uutta vuotta!”, ”Parane pian” tai vaikka ”Hyvää päivänjatkoa!” Mutta onko se oikeasti parasta, mitä pystymme toivottamaan ystävälle tai sukulaiselle? Herralla on paljon enemmän antaa, kuin vain seuraavaksi vuodeksi, joksikin aikaa tai päiväksi, Hän antaa koko ihmisen olemassaolon ajaksi.

”Autuaat” ovat enemmänkin kuin vain Hänen ihmiskunnalle osoittama tervehdyskortti; ne pitävät sisällään kaikkien siunausten ja ilon perusteet ihmisen elämään maan päällä ja tulevaisuudessa myös iankaikkisessa elämässä! Muutamalla sanalla sanoen, täällä jumalallinen ajatus riittää muuttamaan kaiken. Autuaita ovat ne, jotka ottavat autuuden sydämiinsä!

”Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka maailman silmissä ovat köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut niille, jotka häntä rakastavat?” Jaak. 2:5

Hyvät veljet ja sisaret, me olemme Jumalan lapsia, koska Hän on valinnut meidät. Hän on antanut meille suurimman perinnön, eikä ole olemassa suurempaa iloa, kuin Hänen seuraamisensa, meidän Herramme ja rakastava Pelastajamme. Kun Hän tuli tähän maailmaan ja antoi voimallisen vuorisaarnan, Hän ei puhunut ainoastaan ihmisille, jotka olivat kokoontuneet Galilean kukkuloille, vaan kaikille ihmisille kaikkina aikoina, jotka tulevat tämän hengellisen kallion, Jeesuksen Kristuksen luokse. Matteuksen luvut 5, 6 ja 7 sisältävät parhaat mahdolliset ohjeet niille, jotka haluavat elää autuasta elämää. Kaikki, jotka sisällyttävät nämä totuudet ajatteluunsa ja elämäänsä, tulevat huomaamaan suuria muutoksia.

Kun tutkistelimme tämän neljänneksen sapattiläksyjä, katsokaamme Jeesukseen, mietiskellen Häne n suurta rakkauttaan ja uhriaan; se koituu suureksi siunaukseksi ja ihmeelliseksi kokemukseksi. Monet innoitetut sanomat kutsuvat meitä kokemaan tämän elämyksen. ”Silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle.” Hepr. 12:2.

”Meidän yhdyskuntamme on taivaassa,” sanoi apostoli; ’mistä myös me odotamme tulevaksi Vapahtajaa.’ Kun toiset keräävät tietoa, kovettavat sydämensä ja ryöstävät Tekijältään omistautumalla maalliselle palvelukselle, todellinen kristitty nostaa sielunsa maallisten huvien ja turhuuksien yläpuolelle etsien Jumalan anteeksiantoa, rauhaa ja vanhurskautta saadakseen kirkkauden, kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän. Ja hän ei etsi turhaan. Hänen seuransa on Isässä ja Pojassa, Jeesuksessa Kristuksessa. Tämän läheisen kanssakäymisen kautta Jumalan kanssa sielu tulee muuttumaan. Katsomalla me muutimme jumalallisen kuvan kaltaisiksi.” -ST 31. Maaliskuuta 1887.

”Meidän ei ole ainoastaa mietiskeltävä Kristuksen kunniaa, meidän tulee myös puhua hänen erinomaisuudestaan. Jesaja ei ainoastaan katsonut Kristuksen

kirkkautta, hän myös puhui hänestä. Kun Daavid mietiskeli, hänessä syttyi tuli; sen jälkeen hän puhui (Ps. 39: 4). Ajatellessaan Jumalan ihmeellistä rakkautta hän ei voinut muuta kuin kertoa mitä hän näki ja tunsu. Kuka voi uskossa katsoa ihmeellistä lunastussuunnitelmaa, Jumalan ainosyntyisen Pojan kirkkautta, ja vaieta näkemästään? Kuka voi tutkia mittaamatonta rakkautta, joka ilmeni Kristuksen kuollessa Golgatan ristillä, jotta me emme hukkuisi vaan saisimme ikuisen elämän – kuka voi katsoa tätä ylistämättä Vapahtajan kunniaa?” -VS s. 52 Koskettakoon Herra jokaisen oppilaan sydäntä ja antakoon tämän kokemuksen jokaisena päivänä. Silloin emme vain tutkistele autuaaksi julistamisia yhden neljänneksen ajan, vaan saamme ihmeellisiä kokemuksia nyt ja aina vaalimalla ja soveltamalla niitä elämäämme.

Pääkonferenssin veljet ja sisaret

”Autuaita ovat hengellisesti köyhät”

”Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.” Matt. 5:3.

Johdanto

”Kristuksen ensimmäiset sanat kansalle vuorella olivat siunauksen sanoja. Onnellisia ne, Hän sanoi, jotka tuntevat hengellisen köyhyytensä ja lunastuksen tarpeensa. Evankeliumia on julistettava köyhille. Sitä ei ilmaista hengellisesti ylpeille, jotka väittävät, että he ovat rikkaita eivätkä tarvitse mitään, vaan niille, jotka ovat nöyriä ja katuvia. Vain yksi lähde on avattu syntiä vastaan, lähde hengellisesti köyhille.” -Aikakausien Toivo s. 278

Oman hengellisen köyhyytensä tunnistaminen

1. Mikä oli tunnusomaista Jeesuksen ajan uskonnollisille johtajille? Voiko tällaista henkeä ilmetä tänä päivänä? Luuk. 18:11; Jes. 65:5, alkuosa.

”Kristuksen aikana kansan uskonnolliset johtajat tunsivat omaavansa runsaasti hengellisiä aarteita. Fariseuksen rukous: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niin kuin muut ihmiset' (Luuk. 18:11) ilmaisi koko hänen yhteiskuntaluokkansa asenteen.” -Vuorisaarna s. 14, 15.

2. Kuinka Pietari ja muut opetuslapset tulivat tuntemaan syntisyytensä ja hengellisen köyhyytensä? Luuk. 5:8.

”Mutta Jeesusta ympäröivässä joukossa oli muutamia, jotka tunsivat hengellisen köyhyytensä. Kun ihmeen kautta saatu kalansaalus osoitti Kristuksen jumalallisen voiman, Pietari lankesi Vapahtajan eteen ja huudahti: 'Mene pois minun tyköäni, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen' (Luuk. 5: 8). Samoin vuorelle kokoontuneessa joukossa oli niitä, jotka tunsivat olevansa viheliäisiä, kurjia, köyhiä, sokeita ja alastomia (Ilm. 3: 17) Jeesuksen olemuksesta huokuvan puhtauden rinnalla sekä kaipasivat Jumalan armoa, joka 'on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille' (Tiit. 2: 11). Näissä sieluissa Kristuksen tervehdyssanat herättivät toivoa. He näkivät, että Jumalan siunaus oli heidän elämänsä yllä.” - Vuorisaarna s. 15.

Itse vanhurskaus ei ole nöyryyttä

3. Kuinka Raamattu esittää niiden ihmisten tilan, jotka kieltäytyvät

tunnistamasta todellista hengellistä tilaansa? Missä suhteessa he ovat Jeesukseen? Ilm. 3:17.

”Joka tuntee olevansa terve, kohtalaisen hyvä ja tyytyväinen omaan tilaansa, ei pyri osallistumaan Kristuksen armosta ja vanhurskaudesta. Ylpeys ei tunne tarvitsevansa mitään, se sulkee sydämen Kristukselta ja niiltä äärettömiltä siunauksilta, joita hän tuli antamaan. Ylpeän henkilön sydämessä ei ole tilaa Kristukselle. Omissa silmissään rikkaat ja kunnioitettavat eivät ano uskossa eivätkä he myöskään saa Jumalan siunausta. He tuntevat olevansa kylläisiä, siksi he poistuvat tyhjinä.” -Vuorisaarna s. 15.

4. Mikä edeltää täydellistä anteeksiantoa ja siunauksia, jotka tulevat Herralta? Luuk. 18:13,14; Jes. 57:15.

”Kristuksen tarjoamaa apua arvostavat vain ne, jotka tietävät olevansa täysin kykenemättömiä pelastamaan itsensä, täysin kykenemättömiä tekemään ainoatakaan vanhurskasta tekoa omin voimin. Nämä ovat hengellisesti köyhiä, niitä jotka hän julistaa autuaiksi... He huomaavat, että itsekkyyksy ja synti ovat vaikuttaneet kaikkeen mitä he ovat tehneet. Kurjan publikaanin tavoin he seisovat syrjässä uskaltamatta edes nostaa silmiään taivasta kohti ja huutavat: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen' (Luuk. 18: 13). He ovat autuaita. Katuvalle on varattu anteeksiantamus, sillä Kristus on 'Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin' (Joh. 1: 29).” - Vuorisaarna s. 15, 16

”Jumalalle kelpaamisen ensimmäisenä edellytyksenä on, että tunnemme tarpeemme ja tunnustamme puutteellisuutemme ja syntimme. 'Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta' (Matt. 5: 3).” - Kristuksen vertaukset s. 107.

Uudistuminen ja kirkkaus

5. Jos meidän kaipauksemme on todellista, mitä askelia otamme uudistuaksemme? Mikä osa inhimillisillä ponnistuksilla on tämän täyttämässä? Hes. 36:26,27; Jer. 24:7; Joh. 16:8.

”Mutta meidän täytyy tuntea itsemme niin, että se johtaa katumukseen, ennen kuin voimme saada anteeksiannon ja rauhan. Fariseus ei lainkaan tuntenut itseään syntiseksi... Meidän täytyy tietää todellinen tilamme, muutoin emme tunne Kristuksen avun tarveitamme. Meidän täytyy ymmärtää vaaramme, muutoin emme pakene suojaan. Meidän täytyy tuntea haavojemme kirvely, muutoin emme kaipaa parannusta.” - Kristuksen vertaukset s. 111, 112.

”Kun Kristus antaa ihmiselle anteeksi, hän saattaa hänet ensin katumaan. Pyhän Hengen tehtävä on saada meidät vakuuttuneiksi syntisyydestämme. Ne joiden

sydäntä Jumalan Henki on koskettanut, näkevät ettei heissä itessään ole mitään hyvää... 'Ja minä annan teille uuden sydämen Henkeni minä annan teidän sisimpäänne' (Hes. 36: 25, 27).” - Vuorisaarna s. 8.

6. Mistä syntinen löytää puhdistuksen synnin saastasta ja hävityksestä ja saa Hänen vanhurskautensa puhtaan vaatteen? Jes. 1:18; 45:24.

”Ainoastaan Herrassa - niin pitää minusta sanottaman - on vanhurskaus ja voima. Hänen tykönsä tulevat häveten kaikki, jotka ovat palaneet vihasta häntä vastaan.” Jes. 45:24.

”Jumalassa on armon täyteys, ja me voimme saada Hänen henkeään ja voimaansa runsain mitoin. Älä ruoki itseäsi itse vanhurskauden akanoilla, vaan mene Herran tykö. Hänellä on parhaat vaatteet, jotka Hän pukee yllesi, ja Hänen käsivartensa ovat avoinna vastaanottamaan sinut. Kristus sanoo: ”Oli menneisyytesi minkäläinen tahansa, nykyinen tilanteesi kuinka masentava hyvänsä, tule Jeesuksen luo sellaisena kuin olet, heikkona, avuttomana ja toivottomana. Lempeä Vapahtaja tulee kauas sinua vastaan ja kietoo ympärillesi rakastavat käsivartensa sekä vanhurskauden viittansa. Hän vie meidät Isän eteen puettuina oman luonteensa valkeaan vaippaan. Hän rukoilee Jumalaa meidän puolestamme sanoen: Olen ottanut syntisen paikan. Älä katso tätä eksynyttä lasta vaan katso minua... Kristuksen veri puhuu puolestamme sitä suuremmalla voimalla. Ainoastaan Herrassa – on vanhurskaus ja voima. - Herrassa tulee vanhurskaaksi kaikki Israelin siemen, ja hän on heidän kerskauksensa' (Jes. 45: 24, 25).” - Vuorisaarna s. 17.

Köyhyyden vaihtaminen rikkauteen

7. Mikä kunniakas lupaus on annettu hengellisesti köyhille? Matt. 5:3.

”Jeesus sanoo hengellisesti köyhistä: 'Heidän on taivasten valtakunta.' Tämä valtakunta ei ole maallinen eikä ajallinen kuten kuulijat olivat toivoneet. Kristus avasi ihmisille oven hänen rakkautensa, armonsa ja vanhurskautensa hengelliseen valtakuntaan. Messiaan valtakunnan kansalaisten tunnusmerkinä on Ihmisen Pojan kaltaisuus. Hänen alaisiaan ovat hengellisesti köyhät, hiljaiset, ne joita vainotaan vanhurskauden tähden. Taivasten valtakunta kuuluu heille. Heissä on alkanut työ, joka on vielä keskeneräinen, mutta joka tekee heidät 'soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa' (Kol. 1: 12). Kaikki jotka tuntevat sielunsa äärimmäisen köyhyyden, jotka tietävät ettei heissä itessään ole mitään hyvää, voivat löytää vanhurskauden ja voiman katsomalla Kristukseen. Hän sanoo: 'Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon' (Matt. 11:28). Hän pyytää sinua vaihtamaan köyhyytesi hänen armonsa rikkauksiin. Me emme ole Jumalan rakkauden arvoisia

mutta Kristus, on meidän vakuutemme, ja hän kykenee täysin pelastamaan kaikki, jotka tulevat hänen luokseen.” - Vuorisaarna s. 16, 17.

”Hän on ainoa, joka voi juurruttaa sydämeen vihollisuuden syntiä vastaan. Kaikki totuuden ja puhtauden kaipuu, kaikki tietoisuus omasta syntisyydestämme on osoituksena siitä, että hänen Henkensä vaikuttaa sydämessämme.” - Tie Kristuksen luo s. 20.

Lopuksi

”Ainoana syynä siihen, miksi emme ole saaneet anteeksi menneitä syntejämme, on se, ettemme ole halukkaat nöyryyttämään sydäntämme ja mukautumaan totuuden sanan ehtoihin. Tästä asiasta on annettu nimenomaiset ohjeet. Syntien tunnustamisen, sekä julkisen että yksityisen, tulee olla sydäimestä lähtenyt ja vapaa ehtoinen. Syntistä ei tule siihen painostaa. Se ei saa tapahtua kevytmielisesti eikä välinpitämättömästi, eikä siihen saa pakottaa sellaisia, jotka eivät ole tajunneet synnin kauhistavaa luonnetta. Sellainen synnintunnustus, joka tulee sielun sisimmästä, löytää tien rajatonta sääliä tuntevan Jumalan luo. Psalmikirjoittaja sanoo: 'Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli' (Ps. 34: 18).” - Tie Kristuksen luo s. 32.

* * * * *

2. Läksy, sapattina 14. tammikuuta 2012

”Autuaita ovat murheelliset”

”Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen” Matt. 5:4.

Johdanto

”Tässä mainittu murehtiminen tarkoittaa todellista sydämen surua synnin vuoksi. Jeesus sanoo: »Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän kaikki tyköni» (Joh. 12: 32). Kun ihminen vedetään katsomaan ristille nostettua Jeesusta, hänelle selviää ihmiskunnan syntisyys. Hän näkee, että juuri synti piinasi kirkkauden Herraa ja naulitsi hänet ristiin. Hän näkee, että vaikka häntä on rakastettu sanoin kuvaamattomalla rakkaudella, hänen elämänsä on jatkuvasti ollut täynnä kiittämättömyyttä ja kapinallisuutta. Hän on hylännyt parhaan ystävänsä ja halveksinut taivaan kallisarvoisinta lahjaa. Hän on uudestaan naulinnut Jumalan Pojan ristille, uudestaan lävistänyt tuon verta vuotavan, kärsivän sydämen. Synnin leveä, musta ja syvä kuilu erottaa hänet Jumalasta, ja hän murehtii sydän särkyneenä. Tällaiset murheelliset »saavat lohdutuksen». Jumala paljastaa meille syllisyytemme, jotta me pakenisimme Kristuksen luo ja hänen kauttaan

vapautuisimme synnin orjuudesta ja iloitsisimme Jumalan lasten vapaudesta. Jos kadumme vilpittömästi, me saamme tulla ristin juurelle ja jättää taakamme sinne.” - Vuorisaarna s. 18.

Murehtiminen ja puhdistus

1. Mistä jokaisen kristityn tulisi olla murheellinen? Hes. 18:20; 5. Moos. 24:16, loppuosa; Apt. 3:19; Jaak. 4:8-10.

”»Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.» Näillä sanoilla Kristus ei opeta, että murheella itsessään olisi voimaa poistaa synnin syyllisyyttä. Hän ei hyväksy teeskenneltyä tai tarkoituksellista nöyryyttä. Murhe, josta Hän puhuu, ei merkitse alakuloisuutta ja valittamista. Samalla kun suremme synnin tähden, voimme iloita kalliista etuoikeudesta olla Jumalan lapsia. Usein suremme sitä, että pahat tekemme tuovat epämiellyttäviä seurauksia meille itsellemme, mutta tämä ei ole katumusta. Todellinen synninsuru on Pyhän Hengen työn tulos. Henki paljastaa sydämen kiittämättömyyden, joka on ylenkatsonut ja murehduttanut Vapahtajan, ja vie meidät katuvina ristin juurelle. Jokaisella synnillämme ristiinnaulitsimme Jeesuksen uudelleen, ja kun katsomme Häntä, jonka olemme lävistäneet, suremme syntejä, jotka ovat tuottaneet Hänelle tuskaa. Tällainen murhe johtaa synnin hylkäämiseen.” -Aikakausien Toivo s. 278.

2. Kenen orja itsekeskeinen ihminen on? Mistä tämä orjan herra ei halua luopua? Joh. 8:34; Room. 6:16.

”Parannukseen kuuluu synnin katuminen ja sen hylkääminen. Emme luovu synnistä, elleimme näe sen synnillisyyttä; ennen kuin hylkäämme sen sydämessämme, ei tapahdu todellista muutosta elämässä.” – Tie Kristuksen luo s. 17.

”Maailman lapsi saattaa sanoa tätä surua heikkoudeksi, mutta se on voima, joka sitoo katuvan äärettömään Jumalaan katkeamattomin sitein. Se osoittaa, että Jumalan enkelit tuovat sielulle takaisin armolahjoja, jotka menetettiin sydämen paatumuksen ja rikkomusten tähden. Katumuksen kyyneleet ovat sadepisaroihin, joita seuraa pyhyden auringonpaiste. Tämä suru edeltää iloa, josta tulee elävä lähde sielussa. »Ainoastaan tunne rikoksesi, että olet luopunut Herrasta, Jumalastasi», niin »minä en enää synkistä teille kasvojani, sillä minä olen armollinen, sanoo Herra». Jer. 3:13, 12.” - Aikakausien Toivo s. 279.

Korjaus ja siunaus

3. Minkä sanoman Jumala lähetti profeetta Jesajan kautta? Mitä virkaa Jumalan uskolliset palvelijat tulevat hoitamaan? Jes. 57:15; 66:2.

”Ja niillekin, jotka surevat ahdistusten ja murheiden alaisina, kuuluu lohdutus. Surun katkeruus ja nöyryytys ovat parempia kuin synnin nautinnot. Ahdistuksen avulla Jumala ilmaisee meille luonteemme mätäpesäkkeet, jotta me Hänen armonsa avulla voisimme voittaa virheemme. Meille paljastuu ennen tuntemattomia seikkoja omasta itsestämme, ja me joudumme koetukselle, hyväksymmekö nuhtelun ja Jumalan neuvon. Kun meitä koetellaan, ei meidän tule tuskailla ja valittaa. Emme saa napista ja kiusaantuneina riistäytyä irti Kristuksen kädestä. Meidän on nöyryytettävä sielumme Jumalan edessä. Herran tiet ovat hämärit sille, joka haluaa nähdä asiat hänelle itselleen mieluisassa valossa. Ne näyttävät inhimillisestä luonnostamme synkiltä ja ilottomilta. Mutta Jumalan tiet ovat armon teitä, ja niiden loppu on pelastus. Elia ei tiennyt mitä teki, kun hän erämaassa sanoi saaneensa kylliksi elämästä ja rukoili kuolemaa. Jumala ei suuressa armossaan pitänyt kiinni hänen sanoistaan. Elialla oli vielä suuri työ tehtävänä, ja kun se oli tehty, ei hänen tarvinnut masentuneena ja yksinäisenä kuolla erämaassa. Hän ei vaipunut maan tomuun vaan sai nousta kirkkauteen, taivaallisissa vaunuissa ylös Jumalan istuimen luo.” - Aikakausien Toivo s. 279.

4. Hylkääkö Jumala ketään? Jes. 49:14-16; Matt. 7:9-11.

“Vapahtajan sanat sisältävät myös lohduttavan sanoman niille, jotka kärsivät vastoinkäymisistä tai menetyksistä. Surut eivät kohtaa meitä sattumanvaraisesti. Jumala ei »sydämensä halusta vaivaa eikä murehduta ihmislapsia» (Välit. 3:33). Kun hän sallii koettelemuksia ja vastoinkäymisiä, se tapahtuu »tosi parhaaksemme, että me pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään» (Hebr. 12:10). Katkeralta ja sietämättömältä tuntuva koettelemus tulee osoittautumaan siunaukseksi, jos otamme sen uskossa vastaan. Julma isku, joka sumentaa maailman ilot, kääntää silmämme taivasta kohti. Kuinka paljon onkaan niitä, jotka eivät koskaan olisi tulleet tuntemaan Jeesusta, ellei suru olisi johtanut heitä etsimään lohtua hänestä!” - Vuorisaarna s. 18. 19.

”Tuleeko Herra unhottamaan kansansa tänä koetuksen hetkenä? Unhottiko hän uskollisen Nooan, kun rangaistustuomiot kohtasivat maailmaa vedenpaisumuksessa? Unhottiko hän Lootin, kun tulikivi lankesi taivaasta ja poltti tasangon kaupungit? Unhottiko hän Joosefin, tämän ollessa epäjumalanpalvelijain ympäröimänä Egyptissä? Unhottiko hän Eliaa, kun Iisebelin vala uhkasi tätä Baalin profeettain kohtalolla? Unhottiko hän Jeremian, kun tämä heitettiin vankilan pimeään, surkeaan kaivoon? Unhottiko hän ne kolme jaloa miestä, jotka heitettiin tuliseen pätsiin tai jalopeurain luolaan heitetyn Danielin? »Siion sanoo: 'Herra on minut hyljännyt, Herra on minut unhottanut.' Unhottaako vaimo rintalapsensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja

'vaikka he unhottaisivatkin, minä en sinua unhota. Katso, kätteni hipiään olen minä sinut piirtänyt.» Jes. 49:14-16. Herra Sebaot on sanonut: »Joka teihin koskee, se koskee hänen silmäteräänsä.» Sak. 2:8.

5. Ketä Jumala ojentaa? Mitä meidän tulee tehdä kaikkina aikoina? Ilm. 3:19; Hebr. 12:5-11; Job 5:17; Snl. 3:11,12.

”Kristus korottaa katuvan sielun ja puhdistaa murehtivan sydämen, niin että siitä tulee hänen asumuksensa. Mutta kun ahdistus kohtaa meitä, kuinka moni meistä onkaan kuin Jaakob! Luulemme että vihollisen käsi vaivaa meitä. Sokeina me taistelemme pimeydessä kunnes voimamme uupuvat emmekä löydä lohdutusta tai vapautusta. Aamun sarastaessa jumalallinen kosketus sai Jaakobin ymmärtämään kenen kanssa hän oli taistellut - liiton enkelin. Itkien ja avuttomana hän painautui rakastavan Jumalan syyliin saadakseen sen siunauksen, jota hänen sielunsa kaipasi. Meidänkin on ymmärrettävä, että koettelemukset ovat meidän parhaaksemme. Emme saa halveksia Herran kuritusta emmekä menettää rohkeuttamme kun hän nuhtelee meitä. »Katso, autuas se ihminen, jota Jumala rankaisee! - - Sillä hän haavoittaa, ja hän sitoo; lyö murskaksi, mutta hänen kätensä myös parantavat. Kuudesta hädästä hän sinut pelastaa, ja seitsemässä ei onnettomuus sinua kohtaa» (Job 5:17-19). Jeesus tulee jokaisen kärsivän luo parannus mukanaan. Hänen läsnäolonsa kallisarvoiset säteet voivat valaista menetyksen, tuskan ja kärsimyksen täyttämän elämän”

6. Millainen on Jumalasta syntyneen henkilön tila? 1. Joh. 3:8,9; 5:18.

”Todellista uskoa seuraa rakkaus, ja rakkautta seuraa kuuliaisuus. Kaikki kääntyneen ihmisen voimat ja intohimot saatetaan Kristuksen valvonnan alaisiksi. Hänen Henkensä on uudistava voima, joka muuttaa kaikki vastaanottajansa jumalallisen kuvan kaltaisiksi.... Joka on syntynyt Jumalasta, ei tee syntiä. Hän tuntee, että hänet on ostettu Kristuksen verellä ja häntä sitoo juhlallinen lupaus kunnioittaa Jumalaa ruumiissaan ja hengessään, jotka ovat Jumalan omaisuutta. Rakkaus syntiin ja itserakkaus on alistettu. Hän kysyy päivittäin: 'Mitä voin tehdä Herralle korvaukseksi kaikesta siitä hyvästä, mitä Hän on minulle tehnyt?' 'Herra, mitä haluat minun tekevän?' Todellinen kristitty ei koskaan valita, että Kristuksen ies painaa hänen niskaansa. Hän pitää Jeesuksen palvelemista suurimpana vapautena. Jumalan laki on hänen ilonsa. Sen sijaan, että yrittäisi alentaa Jumalan käskyt vastaamaan hänen puutteitaan, hän kilvoittelee jatkuvasti päästäkseen niiden täydellisyyden tasolle.” T.5.

7. Mitä Herra Jeesus kärsi meidän puolestamme? Jes. 63:9, alkuosa; 53:3-7

”Autuaita ovat myös ne, jotka itkevät Jeesuksen kanssa, koska he tuntevat myötätuntoa maailmaa kohtaan sen kärsimysten tähden sekä murehtivat sen syntejä. Sellaiseen murehtimiseen ei ole sekoittunut itsekkyyttä. Jeesus oli surujen mies, hän kärsi sellaista sydämen tuskaa, mitä mikään kieli ei kykene kuvailemaan. Ihmisten rikkomukset murskasivat hänen henkensä. Hän ahersi kuluttavalla innolla helpottaakseen ihmiskunnan tarpeita ja kärsimyksiä, ja hänen sydämensä oli surusta raskas, kun hän näki kansanjoukkojen kieltäytyvän tulemasta hänen luokseen vastaanottamaan uutta elämää. Kaikki Kristuksen seuraajat osallistuvat tästä kokemuksesta. Osallistuessaan hänen rakkaudestaan he osallistuvat myös hänen ponnistuksistaan kadonneiden pelastamiseksi. He osallistuvat Kristuksen kärsimyksistä, ja he osallistuvat myös tulevasta kirkkaudesta. He työskentelevät hänen kanssaan, juovat surun maljan hänen kanssaan, ja he osallistuvat myös hänen ilostaan. Kärsimyksen kautta Jeesus tuli kykeneväksi lohduttamaan ihmisiä. Missä tahansa ihmiset kärsivät, siellä myös Kristus kärsii (Jes. 63:9). »Sillä sen tähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa» (Hebr. 2:18). Tässä palvelustehtävässä häntä voi auttaa jokainen, joka on osallistunut hänen kärsimyksistään. »Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myöskin lohdutus runsaana Kristuksen kautta» (2 Kor. 1:5).” - Vuorisaarna s. 21, 22.

Lohdutus

8. Mikä tekee sen mahdolliseksi, että Vapahtaja voi lohduttaa murheellisia? Matt. 5:4.

”Siunattu Vapahtaja seisoo niiden vierellä, joiden silmät ovat niin kyynelten sokaisemat, etteivät he huomaa häntä. Hän haluaa tarttua käteemme, hän haluaa meidän katsovan itseensä yksinkertaisessa uskossa sekä sallivan hänen johtaa meitä. Hänen sydämensä on avoin meidän tuskallemme, surullemme ja murheellemme. Hän on rakastanut meitä ikuisella rakkaudella, ympäröinyt meidät rakastavalla huolenpidollaan. Voimme pitää hänet mielessämme kaiken aikaa sekä ajatella jatkuvasti hänen hellää huolenpitoaan. Hän kohottaa sielun päivittäisten murheitten ja pulmien yläpuolelle rauhan valtakuntaan. Miettikää tätä, tuskan ja surun lapset, ja iloitkaa toivossa. » - tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme» (1 Joh. 5: 4)... Herra on varannut erityisen armon murheelliselle, ja tämä armo kykenee sulattamaan sydämiä, voittamaan ihmisiä Kristukselle. Hänen rakkautensa avaa tien haavoittuneeseen, murtuneeseen sieluun ja tulee parantavaksi voiteeksi sureville. »Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa

niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat» (2 Kor. 1: 3,4).” - Vuorisaarna s. 20, 21.

Lopuksi

”Synnintunnustus ei ole otollinen Jumalalle ilman vilpittöntyä katumusta ja parannusta. Elämässä on tapahduttava ratkaisevia muutoksia. Kaikki, mikä on Jumalaa vastaan, on hylättävä. Se on vilpittömän synninsurun seuraus.” TKL. s. 33

* * * * *

3. Läksy, sapattina 21. tammikuuta 2012

”Autuaita ovat hiljaiset”

”Autuaita ovat hiljaiset, sillä he saavat maan periiä” Matt. 5:5.

Johdanto

”»Sillä Herra on korkea, mutta katsoo alhaiseen.» Ps. 138:6. Jumala katsoo lempeästi niitä, joissa ilmenee Kristuksen sävyisiä ja nöyrä henki. Maailma saattaa heitä pilkata, mutta he ovat kallisarvoisia Hänen silmissään. Eivät vain viisaat, suuret ja hyväntekijät ole oikeutettuja pääsemään taivaaseen, eivät vain uutterat työntekijät, jotka ovat täynnä intoa ja väsymätöntä toimeliaisuutta. Ei, vaan hengellisesti köyhät, jotka halajavat Kristuksen pysyvää läsnäoloa, sydämeltään nöyrät, joiden suurin halu on tehdä Jumalan tahto, - näillä tulee olemaan runsas pääsy sinne. He kuuluvat niihin, jotka ovat pesseet viittansa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. »Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat Häntä päivät ja yöt Hänen tempelissään, ja Hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän yllensä.» Ilm. 7:15.” - Aikakausien Toivo s. 280.

Ensimmäinen edellytys Jeesuksen valtakunnalle

1. Mitä Jeesus havainnollisti ja selitti hiljaisuuden merkityksestä: Matt. 11:29.

”Ne jotka ovat tunteneet tarvitsevansa Kristusta, ne jotka ovat murehtineet synnin tähden sekä käyneet Kristuksen kanssa koettelemusten koulua, oppivat hiljaisuutta jumalalliselta opettajalta. Pakanat ja juutalaiset eivät arvostaneet sitä, että joku alistui vääryyteen kärsivällisesti ja lempeästi. Pyhän Hengen innoittamana Mooses lausui olevansa nöyrin mies maan päällä. Tuolloin eläneet ihmiset eivät olisi pitäneet lausuntoa kovinkaan myönteisenä, pikemminkin se

olisi herättänyt sääliä tai halveksuntaa. Jeesus kuitenkin asettaa nöyryyden yhdeksi valtakuntaansa pääsemisen ensimmäisistä ehdoista. Hänen oma luonteensa ja elämänsä ilmentävät tämän luonteenpiirteen jumalallista kauneutta. Jeesus, Jumalan kunnian kirkkaus, ei »katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon» (Fil. 2:6, 7). Hän suostui alistumaan kaikkiin elämän epämiellyttäviin kokemuksiin. Hän ei tullut ihmisten luo kuninkaana vaatimaan itselleen kunnioitusta, vaan hän tuli palvelijana palvelemaan muita. Hänen käytöksessään ei näkynyt häivääkään kiihkomielisestä uskonnollisuudesta tai kylmästä ankaruudesta. Maailman Lunastaja oli luonnoltaan enkeleitä korkeampi, mutta hänen jumalalliseen majesteettiuteensa liittyi hiljaisuus ja nöyryys tavalla, joka veti kaikkia puoleensa.” Vs. s. 22,23.

2. Miksi itsekeskeisyys on niin tuhoisaa? Mikä tulee olemaan kaikkien niiden kokemuksena, jotka tulevat Kristuksen palvelijoiksi? Fil. 2:3,4; Luuk. 14:11.

”Itsenäisyytemme ja riippumattomuutemme, joista niin mielellämme ylpeilemme, osoittautuvat merkiksi siitä, että palvelemme saatanaa. Inhimillinen luonto pyrkii aina tehostamaan itseään, se on aina valmis taisteluun. Mutta se joka oppii Kristuksesta, tyhjenee itsekkyydestä, ylpeydestä ja vallanhimosta, ja sydämessä vallitsee hiljaisuus. Oma minä alistetaan Pyhän Hengen johtoon. Silloin emme välttämättä halua saavuttaa korkeinta asemaa. Meillä ei ole tarvetta kiinnittää huomiota itseemme. Tuntemme, että korkein paikka on Vapahtajan jalkojen juuressa. Katsomme Jeesukseen, odotamme hänen käteensä johtoa, kuuntelemme hänen opastavaa ääntään... »Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä» (Matt. 16: 24). Poistakaa oma minä sydämen valtaistuimelta älkääkä antako sen enää hallita itseänne...” Rakkaus omaan minään rikkoo rauhamme. Niin kauan kuin oma minä elää, olemme jatkuvasti valmiit puolustamaan sitä nöyryytyksiltä ja loukkauksilta. Mutta kun olemme kuolleet ja elämämme on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalaan, emme loukkaannu laiminlyönneistä tai halveksunnasta. Olemme kuuroja moitteille, sokeita pilkalle ja loukkauksille.” -Vuorisaarna s. 24, 25.

Kristuksen vastaanottaminen sieluun

3. Mitä Jumala vaatii? Miika 6:8.

”Kun vastaanotamme Kristuksen pysyväksi vieraaksi sieluunne, Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, varjelee sydämen ja mielen Kristuksessa Jeesuksessa. Vapahtajan elämä maan päällä oli rauhan täyttämää, vaikka se elettiinkin keskellä taisteluja. Vihamieliset vastustajat ahdistivat häntä jatkuvasti, mutta hän sanoi: »Hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani; hän ei

ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä on hänelle otollista» (Joh. 8: 29). Mikään inhimillinen tai saatanallisen vihan myrsky ei voinut häiritä hänen tyyntä rauhaansa Jumalan yhteydessä. Ja meille hän sanoo: »Rauhan minä jätän teille: minun rauhani» (Joh. 14: 27). »Ottakaa minun ikeeni päällemme ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne» (Matt. 11: 29). Kantakaa minun kanssani palvelun iestä Jumalan kunniaksi ja ihmiskunnan auttamiseksi, niin te huomaatte että ies on sopiva ja kuorma kevyt.” - Vuorisaarna s. 24, 25.

4. Mitä esimerkkiä Jeesus antoi koko elämänsä ajan? Mitä ne, jotka Häntä seuraavat, tulevat kokemaan? Joh. 13:4,5,14,15; Fil. 2:8,9.

”Jeesus tyhjensi itsensä eikä itsekkyydellä ollut osuutta mihinkään mitä hän teki. Hän alisti kaiken Isän tahtoon. Kun hänen tehtävänsä maan päällä oli päättymässä, hän saattoi sanoa: »Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni» (Joh. 17: 4). Ja hän vetoaa meihin: »Ottakaa minun ikeeni päällemme ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä»... Kristuksen hiljaisuuden ilmeneminen kodissa tekee asukkaat onnellisiksi. Se ei yllytä riitaan, se ei vastaa suuttumukseen suuttumuksella vaan lepyttää ärtyneen mielen ja levittää ympärilleen lempeyttä, jonka kaikki sen kiehtovassa piirissä olevat tuntevat. Se liittää maan päällä olevat perheet suureen taivaalliseen perheeseen.” - Vuorisaarna s. 25, 26.

5. Mikä on Jumalan opetus koston nähden? Miten Jumalan lapset kohtelevat vihollisiaan? Room. 12:19-21; Snl. 25:21,22.

”On paljon parempi kärsiä väärän syytöksen vuoksi kuin vahingoittaa itseämme kostamalla vihollisellemme. Vihan ja koston henki on saanut alkunsa saatanasta, ja tässä hengessä toimiva aiheuttaa itselleen pelkkää pahaa. Autuuden salaisuus on sydämen hiljaisuudessa, nöyryydessä, joka on seurausta siitä, että pysymme Kristuksessa. »Hän kaunistaa nöyrät pelastuksella» (Ps. 149: 4).” Vuorisaarna s. 26.

Vanhurskauden tyyssija

6. Mikä tulee olemaan hiljaisten perintönä? Matt. 5:5; Ps. 37:9,11.

”Nöyrille luvattu maa ei tule olemaan kuten tämä maailma, joka on kuoleman varjon ja kirouksen pimentämä. »Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu» (2 Piet. 3:13).

»Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä» (Ilm. 22:3). Siellä ei ole pettymystä, ei surua, ei syntiä, ei sairautta, ei hautausaattoja, ei murhetta, ei kuolemaa, ei eroa, ei särkyneitä sydämiä, vaan siellä on Jeesus, siellä on rauha. »Ei heidän tule nälkä eikä jano, ei hietikon helle eikä aurinko satu heihin, sillä heidän armahtajansa johdattaa heitä ja vie heidät vesilähteille» (Jes. 49:10).” - Vuorisaarna s. 26.

7. Vertaa taivaallista kotia siihen, millainen tämä maa on. Jes. 49:10.

”Taivaan ilmapiirissä ei voi olla kärsimystä. Siellä ei enää ole kyneleitä, ei hautajaissaattoja eikä surumerkkejä. »Eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.» »Eikä yksikään asukas sano: 'Minä olen vaivanalainen.' Kansa, joka siellä asuu, on saanut syntinsä anteeksi.» Ilm. 21: 4; Jes. 33:24. ... Jumalan kaupungissa ei ole yötä. Kukaan ei tarvitse eikä kaipaa lepoa. Kukaan ei väsy tehdessään Jumalan tahtoa ja ylistäessään hänen nimeänsä. Aasukkaat tuntevat aina aamun virkeyttä, tarvitsematta pelätä sen koskaan loppuvan. ...»Mutta temppeleä minä en siinä nähnyt; sillä Herra Jumala, Kaikkivaltias, on sen temppele.» Ilm. 21:24. Jumalan lapset saavat olla avoimessa yhteydessä Isän ja Pojan kanssa.” ST. s. 653.

Lopuksi

”Maallisten asioiden tuoma onni vaihtuu nopeasti olosuhteiden mukana, mutta Kristuksen rauha on kestävä ja pysyvä. Se ei riipu elämänoloista, maallisen omaisuuden tai ystävien määrästä. Kristus on elävän veden lähde, hänen antamansa onni kestää.” - Vuorisaarna s. 25.

* * * * *

4. Läksy, sapattina 28. tammikuuta 2012

Autuaita ovat ne, jotka isoavat vanhurskautta

”Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan.” Matt. 5:6

Johdanto

”Vanhurskaus on pyhyttä, Jumalan kaltaisuutta, ja »Jumala on rakkaus» (1

Joh. 4:16). Se on mukautumista Jumalan lakiin, »sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaat» (Ps. 119:172), ja »rakkaus on lain täyttymys» (Room. 13:10). Vanhurskaus on rakkautta, ja rakkaus on Jumalan valo ja elämä. Jumalan vanhurskaus ruumiillistuu Kristuksessa. Me vastaanotamme vanhurskauden vastaanottamalla hänet.” - Vuorisaarna s. 25.

1. Mikä on se tapahtumasarja, jonka kautta ihminen saa vanhurskauden? Matt. 5:6; Sefanja 2:3, alkuosa.

”Vanhurskautta ei saavuteta tuskallisella taistelulla tai raskaalla raadannalla, ei rahalla eikä uhrilla. Se annetaan lahjaksi jokaiselle, joka kaipaa ja janoaa sitä. »Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää -- ilman rahatta, ilman hinnatta» (Jes. 55: 1). »Tämä on heidän vanhurskautensa, minulta saatu, sanoo Herra» (Jes. 54:17). »Ja tämä on hänen nimensä, jolla häntä kutsutaan: 'Herra on meidän vanhurskaudemme'» (Jer. 23: 6).” - Vuorisaarna s. 27.

Elämän leipä

2. Mikä pitää yllä hengellistä elämää? Joh. 6:35;53-56.

”Mikään inhimillinen lähde ei voi tyydyttää sielun nälkää eikä janoa. Mutta Jeesus sanoo: »Katso, minä seison ovelta ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani» (Ilm. 3:20). »Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa» (Joh. 6:35). Samoin kuin tarvitsemme ruokaa ylläpitämään ruumiillista voimaamme, samoin tarvitsemme Kristusta, taivaan leipää, ylläpitämään hengellistä elämää sekä antamaan voimaa Jumalan tekojen tekemiseen. Samoin kuin ruumis saa jatkuvasti ravintoa, joka pitää yllä elämää ja tarmoa, samoin tulee sielunkin olla jatkuvassa yhteydessä Kristukseen, alistua hänen hallintaansa ja riippua kokonaan hänessä. Samoin kuin väsynyt matkamies etsii lähdettä erämaassa ja löydettyään sen tyydyttää polttavan janonsa, samoin kristitty janoaa ja hankkii elämän puhdasta vettä Kristus-lähteestä.” - Vuorisaarna s. 27, 28.

Kaikkivaltiaan Jumalan johdossa

3. Minne todellinen uskova johdetaan, kun hän kaipaa vanhurskautta? Jes. 55:2; Ps. 22:26.

”Jos tunnet sielussasi tarvitsevasi jotakin, jos kaipaat vanhurskautta, se osoittaa että Kristus on vaikuttanut sydämessäsi. Hän haluaa, että pyydät häntä tekemään Pyhän Hengen kautta puolestasi mitä et itse pysty tekemään. Meidän ei tarvitse

yrittää tyydyttää janoamme matalista ojista, sillä ulottuvillamme on suuri lähde, jonka runsaista vesistä voimme vapaasti juoda, jos vain nousemme hiukan korkeammalle uskon tiellä. Jumalan sanat muodostavat elämän lähteen. Kun etsiydyt tuolle elävälle lähteelle, Pyhä Henki liittää sinut Kristukseen. Näet tutuissa totuuksissa uusia puolia, ymmärrät Raamattua uudessa valossa, huomaat kuinka muut totuudet suhteutuvat lunastustyöhön. Tiedät että Kristus johtaa sinua, että sinun vierelläsi on jumalallinen opettaja.” - Vuorisaarna s. 28.

Muutettuna jumalallisen kuvan kaltaiseksi

4. Kenelle Pyhä Henki annetaan runsain mitoin? Minkä ihmeellisen muutoksen Hän saa aikaan? Ef. 1:13; 4:30.

”Jeesus, joka tyhjensi itsensä pelastaakseen kadonneen ihmiskunnan, sai Pyhää Henkeä rajattomasti. Samoin on jokaisen Kristuksen seuraajan laita, kun koko sydän alistetaan hänen asunnokseen. Herramme itse käsksee: »Täytyykää Hengellä» (Ef. 5:18). Tähän käskyyn sisältyy myös lupaus sen täyttymisestä. Jumala on nähnyt hyväksi että Kristuksessa asuisi »kaikki täyteys» (Kol. 1:19) ” - Vuorisaarna s. 29.

”Henki annetaan vain niille, jotka nöyrästi odottavat Jumalaa saadakseen Häneltä armoa ja voimaa. Jumalan voima odottaa heidän pyyntöään ja vastaanottamistaan. Kun tämä luvattu siunaus uskossa omistetaan, se tuo kaikki muut siunaukset mukanaan. Se on annettu Kristuksen armon runsauden mukaan, ja Hän on valmis antamaan jokaiselle sielulle niin paljon, kuin se pystyy ottamaan vastaan. Kun Jumalan Henki valtaa sydämen, se muuttaa elämän. Synnilliset ajatukset pannaan pois, pahoista teoista luovutaan, rakkaus, nöyryys ja rauha tulevat vihan, kateuden ja riidan tilalle. Murheen sijaan tulee ilo, ja kasvat loistavat taivaan valoa. Kukaan ei näe kättä mikä kohottaa taakan, eikä havaitse valon laskeutuvan taivaan saleista. Siunaus tulee kun sielu uskossa antautuu Jumalalle. Silloin tuo voima, mitä mikään ihmissilmä ei voi nähdä, luo uuden olennon Jumalan kuvaksi.” -Aikakausien Toivo s. 650, 152.

5. Kuinka ainoastaan lähetystyö – todistaminen - voi olla menestyksekkästä? 1. Sam. 10:6; Apt. 1:8; Hebr. 2:4; Jaak. 2:26.

”Juuri Hengen puuttuminen tekee evankeliumin julistamisen niin kovin tehottomaksi. Julistajilla saattaa olla oppineisuutta, kyvykkyyttä, kaunopuheisuutta, kaikkia luontaisia tai hankittuja lahjoja, mutta ilman Jumalan Hengen läsnäoloa ei yksikään sydän liikutu, ei yksikään syntinen tule voitetuksi Kristukselle. Jos he toisaalta ovat yhteydessä Kristukseen, jos he ovat saaneet Hengen lahjat, hänen köyhimmillä ja tietämättömmilläkin opetuslapsillaan on voima, joka vaikuttaa sydämiin. Jumala tekee heidät kanaviksi, joista virtaa

maailmankaikkeuden korkein voima. ... Kiihaus Jumalan puolesta sai opetuslapset todistamaan totuudesta väkevällä voimalla. Eikö tämän kiihauden tulisi synnyttää sydämessämme vakaa päätös kertoa muille lunastavasta rakkaudesta, Kristuksesta ja hänen ristiinnaulitsemisestaan? Eikö Jumalan Hengen ole määrä tulla nykyisin, vastaukseksi hartaaseen, hellittämättömään rukoukseen, ja täyttää ihmiset palvelemisessa tarvittavalla voimalla? Miksi seurakunta on siis niin heikko ja hengetön?” Ta3, s. 204,205

”Kun tie on valmistettu Jumalan Hengelle, siunaus tulee. Saatana ei voi enää estää siunauksen sadetta lankeamasta Jumalan kansan ylle, niin kuin hän ei voi sulkea taivaan akkunoita ja estää sadetta tulemasta maan päälle. Pahat ihmiset ja pahat henget eivät voi estää Jumalan työtä tai sulkea Hänen läsnäoloaan Hänen kansansa kokoontumisista, jos nämä vaan särkynein sydämin tunnustavat ja hylkäävät syntinsä ja uskossa tarttuvat Hänen lupauksiinsa.” SM.1.

Loppumaton ilo

6. Millaisina kuningas Daavid ja profeetta Jesaja pitivät itseään? Mikä on totta meistä jokaisesta? Ps. 143:2; Jes. 64:6; Room. 3:10.

7. Mikä antoi iloa näille Jumalan miehille? Ps. 51:7,10; Jes. 1:18.

”Jokaisen tulisi rukoilla Daavidin tavoin: »Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki» (Ps. 51:12). Ja saatuaamme taivaallisen lahjan meidän tulee edetä kohti täydellisyyttä varjeltuen »Jumalan voimasta uskon kautta» (1 Piet. 1:5). ST. s. 442.”

”Ihmisten ei tullut luottaa omiin tekoihinsa, omaan vanhurskauteensa, tai millään tavoin itseensä, vaan Jumalan Karitsaan, joka ottaa pois maailman synnin. Hänessä ilmaistiin meidän puolustusasianajamme Isän edessä. Hänen kautta annettiin kutsu: 'Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi.' Tämä kutsu kuuluu halki aikakausien aina meidän päiviimme saakka.” FCE.

”Näin sangen suuren joukon enkeleitä tuovan kaupungista kirkkaita kruunuja - jokaiselle pyhälle kruunun, johon oli kirjoitettu hänen nimensä. Jeesuksen käskystä enkelit toivat kruunut hänelle, ja oikealla kädellään suloinen Jeesus pani kruunut pyhien päähän. Samalla tavalla enkelit toivat harput, ja Jeesus ojensi nekin pyhille.” HK. s. 319.

Lopuksi

”»Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta.» Oman arvottomuuden tunne saa sielun isoamaan ja janoamaan vanhurskautta, eikä tätä toivoa jätetä täyttämättä. Ne, jotka antavat sydämessään sijaa Jeesukselle,

tulevat käsittämään Hänen rakkautensa. Kaikki, jotka haluavat Jumalan luonteen kaltaista luonnetta, tulevat sen saamaan. Pyhä Henki ei milloinkaan jätä auttamatta sielua, joka katsoo Jeesukseen. Hän ottaa Kristuksen omasta ja antaa hänelle. Jos katse pidetään kiinnitettynä Jeesukseen, ei Hengen työ lakkaa, ennen kuin sielu on muuttunut Hänen kuvansa kaltaiseksi. Rakkauden puhdistava vaikutus avartaa sielua tehden sen kykeneväksi suurempiin saavutuksiin ja kartuttaen sen tietoa taivaallisista asioista, niin ettei se lepää, ennen kuin on saavuttanut täydellisyyden. »Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan.» - Aikakausten Toivo s. 280.

* * * * *

5. Läksy, sapattina 4. helmikuuta 2012

”Autuaita ovat laupiaat”

”Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden.” Matt. 5:7.

Johdanto

”Ihmisen sydän on luonnostaan kylmä, pimeä ja vailla rakkautta. Kun joku osoittaa armahtavaa ja anteeksiantavaa henkeä, hän ei tee sitä itsestään vaan Jumalan Hengen vaikutuksesta. »Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä» (1 Joh. 4:19).” - Vuorisaarna s. 30.

Jumala on laupias

1. Mitä ilmenee ihmisessä, johon Kristus on tullut asumaan? 1. Joh. 4:16.

”Laupiaat ovat »osallisia jumalallisesta luonnosta». Jumalan lempeä rakkaus saa ilmauksensa heissä. Kaikki, joiden sydän on sopusoinnussa jumalallisen rakkauden kanssa, haluavat kutsua ihmisiä parannukseen. He eivät halua tuomita. Sielussa asuva Kristus muodostaa lähteen, joka ei milloinkaan kuivu. Missä hän asuu, siellä vallitsee hyvántahtoisuus. Kristitty ei vastaa erehtyvien, kiusattujen ja kurjien syntisten vetoonuksiin kysymällä ovatko he arvollisia. Päinvastoin hän miettii miten hän parhaiten voi auttaa heitä. Kaikkein kurjimmassakin ja turmeltuneimmassakin ihmisessä hän näkee yksilön, jonka puolesta Kristus kuoli ja jonka puolesta Jumala haluaa lastensa työskentelevän.” - Vuorisaarna s. 30.

2. Miksi Jumala välittää meistä niin paljon? 2. Moos. 34:6,7.

”Jumala itse on kaiken armon lähde. Hänen nimensä on »laupias ja armahtavainen» (2 Moos. 34:6). Hän ei kohtelee meitä ansiomme mukaan. Hän ei kysy olemmeko hänen rakkautensa arvoisia, hän vuodattaa meidän yllemme runsaan rakkautensa jotta meistä tulisi arvollisia. Hän ei ole kostonhaluinen. Hän ei halua rangaista vaan pelastaa. Hänen sallimuksessaan ilmenevä ankarauskin tähtää ainoastaan eksyneiden pelastamiseen. Hänellä on pohjaton halu lievittää ihmiskunnan kärsimyksiä ja voidella balsamilla heidän haavansa. Tosin Jumala »ei jätä rankaisematta» (2 Moos. 34:7), mutta hän haluaisi ottaa pois ihmisen syyllisyyden.” - Vuorisaarna s. 30, 31.

Laupeus käytännössä

3. Kuinka Raamattu määrittelee ja kuvaa laupeuden tekoja? Job 29:12-16; Snl. 19:17.

”Laupiaita ovat ne, jotka osoittavat myötätuntoa köyhiä, kärsiviä ja sorrettuja kohtaan.” - Vuorisaarna s. 31.

”Milloinkaan ei ole ollut aikaa, jona olisi enemmän tarvittu laupeuden tekoja kuin nyt. Köyhiä on kaikkialla keskuudessamme, ahdistuneita, kiusattuja, surevia ja kadotukseen joutuvia.” WM.

”Kuinka monet, jotka tunnustautuvat Kristuksen seuraajiksi, asettuvat tuomarin paikalle ja julistavat tuomion suurentaen jotakin virhettä, joka rajallisen olennon mielestä näyttää loukkaukselta Jumalaa kohtaan! Mutta tämä työ, joka on niin mieleistä suurelle sielujen vastustajalle, loppuisi, jos Kristuksen Henki asuisi sydämessä. Laupeus ei iloitse vääryydestä.” ST.

4. Miten Jumala osoittaa rakkauttaan ja laupeuttaan kadotetuille syntisille? Joh. 3;16; Room. 5:5.

”Monen elämä on tuskallista taistelua. He tuntevat puutteensa, ovat kurjia ja epäuskoisia. He ajattelevat, ettei heillä ole mitään mistä olla kiitollisia. Ystävällinen sana, myötätuntoinen katse tai kiitos merkitsee monelle yksinäiselle yhtä paljon kuin lasi vettä janoon nääntyvälle. Myötätuntoinen sana tai ystävällinen teko keventää uupuneilla hartioilla olevaa raskasta kuormaa. Jokainen epäitsekäs sana tai ystävällinen teko on heijastusta Kristuksen rakkaudesta kadonnutta ihmiskuntaa kohtaan.” - Vuorisaarna s. 31.

Kylväminen ja niittäminen

5. Niin hyvässä kuin pahassakin me niitämme, mitä olemme kylväneet. Kuvaile joitakin kokemuksia elämässä, joissa tämä laki vaikuttaa. Ps. 41:1-3.

”Laupiaat »saavat laupeuden». »Hyvää tekeväinen sielu tulee ravituksi, ja joka muita virvoittaa, se itse kostuu» (Sanani. 11:25). Säälivä ihminen saa kokea suloista rauhaa ja siunattua tyydytystä eläessään epäitsekäästi muiden hyväksi. Sielussa asuva ja elämässä ilmenevä Pyhä Henki pehmittää kovia sydämiä ja herättää myötätuntoa ja hellyyttä. Sinä nität mitä olet kylvänyt. »Autuas se, joka vaivaista holhoaa! -- Herra varjeele häntä ja pitää hänet hengissä, ja maassa ylistetään hänen onneansa, etkä sinä anna häntä alttiiksi hänen vihollistensa raivolle. Herra tukee häntä tautivuoteessa; hänen sairastuoteensa sinä peräti muutat» (Ps. 41: 2-4).” - Vuorisarna s. 32.

”Jeesus näytti opetuslapsilleen, että he saisivat Hengen kasteen ja ihmeitä tekevän voiman ainoastaan ottamalla vastaan Hänen Henkensä ja tulemalla yhtä laupiaiksi kuin Hän. Kaiken heidän voimansa ja viisautensa pitää tulla Häneltä. Kun ollaan tekemisissä loukkaavien ihmisten kanssa, seurakunnan pyhien miesten tulee seurata Kristuksen antamaa esimerkkiä, jota apostolit seurasivat askel askeleelta ainoana turvallisena tienä.” SP.

6. Mitä apostoli Paavali sanoi niistä, jotka ovat laupiaita ja anteliaita? Kuinka heidän tarpeensa täytettiin? Fil. 4:19; Ps. 112:4-6.

”Jos olet luovuttanut elämäsi Jumalalle ja työskentelet hänen lastensa hyväksi, olet yhteydessä häneen, jolla on maailmankaikkeuden kaikki keinot käytettävänä. Muuttumattomien lupausten kultainen ketju liittää elämäsi Jumalan elämään. Jumala ei hylkää sinua kärsimyksen ja puutteen hetkellä. »Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa» (Fil. 4:19). Ja viimeisen hädän hetkellä laupiaat saavat turvapaikan säälivän Vapahtajan armosta ja heidät otetaan vastaan ikuisiin asuntoihin.” - Vuorisarna s. 32.

7. Kuinka tämä laki vaikuttaa jopa meidän ajatuksiimme? Millainen vaikutus seuraa synnillisistä ajatuksista? Snl. 23:7.

”Laupiaat saavat laupeuden, ja puhdassydämiset saavat nähdä Jumalan. Yksikin epäpuhdas ajatus tahraa sielun, turmelee siveellisen tajun ja pyrkii hävittämään Pyhän Hengen vaikutuksen. Se himmentää hengellisen näkökyvyn, niin ettei ihminen voi nähdä Jumalaa. Jumala voi antaa anteeksi katuvalle syntiselle ja Hän tekeekin sen, mutta vaikka anteeksianto onkin saatu, sielu on saanut tahrans. Sen, joka tahtoo saada selvän näkemyksen hengellisistä totuuksista, on vältettävä kaikkea epäpuhtautta sanoissa ja ajatuksissa.” - Aikakausten Toivo s. 280, 281.

Vain Jeesus pelastaa

8. Mitä siitä seuraa, kun syntiä yritetään peitellä? Mikä on toisaalta tuloksena, jos synti tunnustetaan ja hylätään? Snl. 28:13.

”Jumalan armon saamisen ehdot ovat yksinkertaiset, oikeudenmukaiset ja kohtuulliset. Herra ei vaadi meitä suorittamaan mitään raskaita tehtäviä saadaksemme synnit anteeksi. Meidän ei tarvitse tehdä pitkiä ja uuvuttavia toivioiretkiä tai suorittaa ankaria katumusharjoituksia suosittaaksemme sieluamme taivaan Jumalalle tai hyvittääksemme rikkomuksemme, vaan se, joka tunnustaa ja hylkää syntinsä, saa armon. Apostoli sanoo: »Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, ette te parantuisitte» (Jaak. 5:16). Tunnustakaa syntinne Jumalalle, joka yksin voi antaa ne anteeksi, ja rikkomuksenne toisianne kohtaan toisillenne. Jos olet loukannut ystävääsi tai naapuriasi, sinun tulee tunnustaa tekemäsi vääräys, ja hänen velvollisuutenaan on antaa auliisti sinulle anteeksi.” - Tie Kristuksen luo s. 31.

Lopuksi

”Emmekö anna arvoa Jumalan laupeudelle? Mitä hän voisi tehdä vielä enemmän? Asettukaamme oikeaan suhteeseen häneen, joka on rakastanut meitä ihmeellisellä rakkaudella. Käyttäkäämme hyväksemme niitä keinoja, jotka on hankittu meille sitä varten, että muuttuisimme hänen kaltaisikseen ja pääsisimme jälleen palvelevien enkelien seuraan, sopusointuun ja yhteyteen Isän ja Pojan kanssa.” - Aikakausien Toivo s. 16.

* * * * *

6. Läksy, sapattina 11. helmikuuta 2012

”Autuaita ovat puhdassydämiset”

”Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.” Matt. 5:8.

Johdanto

”Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki.” Ps. 51:12. Tämä sydämen puhtaus ja hengen ystävällisyys on kultaakin arvokkaampaa, niin ajassa kuin ikuisuudessakin. Ainoastaan puhdassydämiset saavat nähdä Jumalan.” CG.

Sydän on petollinen

1. Kuinka sydämen tilaa kuvataan Raamatussa? Jer. 17:9; 1. Moos. 6:5; Snl. 6:14.

”Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran nimeä mainitsee.’ 2. Tim. 2:19. Mistä tällainen heikkous johtuu? Se johtuu siitä, että alhaisia taipumuksia on vahvistettu harjoituksen avulla, kunnes ne ovat saaneet valtaansa ylevämmät voimat. Miehet ja naiset ovat vailla periaatteita. He ovat kuolemaisillaan sen johdosta että he niin kauan ovat hellineet luontaisia halujaan, niin että he näyttävät menettäneen kaiken itsehallintansa. Heidän luontonsa alhaiset halut ovat ottaneet ohjaket käsiinsä, ja siitä, minkä olisi pitänyt toimia hallitsevana voimana, on tullut luonnonvastaisen himon palvelija. Sielua pidetään alhaisimmassa vankeudessa. Aistillisuus on tukahduttanut pyhyiden halun ja tehnyt lopun hengellisestä menestyksestä.” Ta.1, s. 241.

2. Mikä on siksi luonnollista ihmissydämelle? Matt. 15:19: Mark. 7:21-23.

”Synnittömässä tilassaan ihminen oli onnellisessa yhteydessä hänen kanssaan, »jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyneet» (Koi. 2: 3). Mutta tehtyään syntiä hän ei voinut enää iloita pyhyydestä, vaan koetti piiloutua Herran kasvojen edestä. Sellainen on vieläkin uudistumattoman sydämen tila. Se ei ole sopusoinnussa Jumalan kanssa eikä iloitse hänen yhteydestään. Syntinen ei voisi olla onnellinen Jumalan läheisyydessä.” - Tie Kristuksen luo s. 12.

”Todellisella kristillisellä elämällä on hyvä vaikutus. Toisaalta ne, jotka seurustelevat sellaisten ihmisten kanssa, joilla on hämäret siveelliset käsitykset ja huonot periaatteet ja tottumukset, joutuvat pian näiden kanssa samalle tielle. Luonnollinen sydän on taipuvainen pahaan. Epäilijän kanssa seurusteleva alkaa pian itsekin epäillä. Ne, jotka valitsevat huonon seurun, turmeltuvat varmasti.” KI. s. 430.

3. Mitä apostoli Paavali kehottaa meitä pukemaan yllemme, ja mitä meidän tulee riisua? Kol. 3:5; 12-14; Hebr. 11:5.

”Eenokin sydän oli iankaikkisten aarteiden luona. Hän katsoi taivaalliseen kaupunkiin. Hän oli nähnyt Kuninkaan kirkkaudessaan keskellä Siionia. Mitä suurempi oli vääryys ympärillä, sitä enemmän hän kaipasi Jumalan kotiin. Ollessaan vielä maan päällä, hän asui uskossa valon majoissa. 'Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.' Kolmesataa vuotta Eenok oli etsinyt sydämen puhtautta, että hän olisi sopusoinnussa taivaan kanssa. Kolme vuosisataa hän vaelsi Jumalan yhteydessä. Päivä päivältä hän kaipasi läheisempää yhteyttä, hän oli päässyt aina vaan lähemmäs Jumalaa, kunnes Jumala otti hänet tykönsä. Hän oli seissyt iankaikkisen maailman kynnyksellä, vain yksi askel oli erottanut hänet siitä, ja nyt portit avautuivat, ja vaellus, joka oli niin pitkään tapahtunut maan päällä, jatkui, ja hän pääsi porteista sisään pyhään kaupunkiin,

ensimmäisenä ihmisistä. ... Tällaiseen yhteyteen Jumala kutsuu meitä.” T.8.

Puhdas sydän

4. Voimmeko tuntea ihmissydämen? Mitä kuningas Daavid tuli tuntemaan? Jer. 17:10; Ps. 139:1-4; Room. 8:27; Ilm. 2:23, keskiosa.

”»Ihminen näkee ulkomuodon, mutta Herra näkee sydämen» (1 Sam. 16:7) - ihmissydämen, jossa ilo ja suru vaihtelevat, harhailevan, oikullisen sydämen, jossa on niin kovin paljon saastaisuutta ja vilppiä. Hän tuntee sen vaikuttimet, sen aikomukset ja pyrkimykset. Mene hänen tykönsä sielu niin saastaisena kuin se on. Avaa psalminkirjoittajan tavoin sen kammiot selkoselälleen kaikkinäkevän silmän katseltavaksi huudahtaen: »Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle» (Ps. 139:23, 24). Monet omaksuvat älyperäisen uskonnon, jumalisuuden ulkokuoren, kun sydän on vielä puhdistamatta. Olkoon rukouksenasi: »Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki» (Ps. 51:12). Ole rehellinen omaa sieluasi kohtaan. Ole yhtä tosissasi, yhtä peräänantamaton, kuin olisit henkesi ollessa vaarassa. Kysymys on asiasta, joka on selvitettävä Jumalan ja sielusi välillä, selvitettävä ikuisiksi ajoiksi. Pelkkä luuloteltu toivo vie sinut perikatoon.” - Tie Kristuksen luo s. 28.

5. Mitä tapahtuu sille ihmiselle, joka saa puhtaan sydämen? Snl. 22:11.

”Mutta kaikki on muuttunut niiden suhteen, jotka sydämessä asuva Pyhä Henki on puhdistanut. He voivat tuntea Jumalan. Mooses kätkeettiin kallion rotkoon, kun Herran kirkkaus paljastettiin hänelle. Vasta kun meidät on kätketty Kristukseen, voimme nähdä Jumalan rakkauten. »Joka sydämen puhtautta rakastaa, jolla on suloiset huulet, sen ystävä on kuningas» (Sanani. 22:11). Uskossa me katsomme häntä tässä ja nyt. Päivittäin me huomaamme hänen hyvyytensä ja hänen myötätuntonsa hänen sallimuksessaan. Näemme hänet hänen Poikansa luonteessa. Pyhä Henki avaa ymmärrykselle ja sydämelle totuuden Jumalasta sekä hänestä, jonka tämä on lähettänyt. Puhdassydämiset näkevät Jumalan uudessa, rakkautta herättävässä valossa omana Lunastajanaan. Samalla kun he näkevät hänen luonteensa puhtauden ja rakastettavuuden, he haluavat heijastaa hänen kuvaansa. He näkevät hänet Isänä, joka haluaa syleillä katuvaa lasta, ja sanoin kuvaamaton, kirkkautta täynnä oleva ilo valtaa heidän mielensä.” - Vuorisaarna s. 34, 35.

Mitä tarvitaan, jotta ihminen voi nähdä Jumalan

6. Minkä sydämenmuutoksen Jumalan lapset saavat? 1. Aikak. 28:9; 1.

Sam. 2:30, loppuosa.

”Valitkaa enemmän köyhyys, moite, ero ystäväistä tai mikä kärsimys tahansa kuin synti, joka saastuttaa sieluanne. Kuolema enemmän kuin kunniantomuus tulee olla jokaisen kristityn tunnuslauseena. Uskonpuhdistajiksi tunnustautuvana kansana, jonka hallussa ovat Jumalan sanan puhdistavat ja vakavimmat totuudet, meidän täytyy korottaa mittapuuta paljon korkeammalle nykyisestään. Seurakunnassa olevia synnintekijöitä ja syntiä täytyy käsitellä nopeasti, ettei toisia saastuteta. Totuus ja puhtaus vaatii meitä tekemään perusteellista työtä puhdistaa keskeisiä leirin Aakaneista. Älkööt vastuunalaisissa asemassa olevat suvaitko syntiä veljessään. Osoittakaa hänelle, että hänen täytyy joko luopua synnistään tai tulla erotetuksi seurakunnasta.” Ta. 2. s. 33,34.

7. Keistä Jeesus pitää erityistä huolta? Luuk. 4:18; Ps. 34:18; Jes. 57:15.

”Puhuessaan maanpäällisestä tehtävästään Jeesus sanoi: Herra »on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen» (Luuk, 4: 18). Tällainen oli hänen tehtävänsä. Hän kulki ympäri, teki hyvää ja paransi kaikki saatanan ahdistamat... Yhtä vähän kuin voimme saada syntimme anteeksi ilman Kristusta, yhtä vähän voimme myöskään parantaa itseämme ilman, että Kristuksen Henki herättää omantuntonamme.” - Vuorisaarna s. 7, 20.

* * * * *

7. Läksy, sapattina 18. helmikuuta 2012

”Autuaita ovat rauhatekijät”

”Autuaita ovat rauhantehtäjät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman.” Matt. 5:9.

Johdanto

”Ihmiset eivät voi saada aikaan rauhaa. Ihmisten suunnitelmat yksilöiden ja yhteiskunnan puhdistamiseksi ja kohottamiseksi epäonnistuvat, koska ne eivät saavuta sydäntä. Ainoa voima, joka voi luoda tai säilyttää tosi rauhan, on Kristuksen armo. Kun se pääsee asumaan sydämeen, se karkottaa sieltä pahat himot, jotka saavat aikaan riitaa ja eripuraisuutta.” - Aikakausten Toivo s. 281.

Rauhanruhtinas

1. Mitä merkitsee olla rauhatekijä? Jes. 52:7.

”Kristuksen seuraajat lähetetään maailmaan rauhan sanoma mukanaan. Jos hiljaisen, pyhän elämäsi vaikutus paljastaa itsetiedottomasti Kristuksen rakkauden, jos sanalla tai teolla johdat lähimmäisesi hylkäämään synnin ja alistamaan sydämensä Kristukselle, olet rauhantekijä.” - Vuorisaarna s. 36, 37.

2. Miksi rauhantekijöitä kutsutaan Jumalan lapsiksi? Matt. 5:9; Luuk. 6:35.

”»Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman.» Rauhan henki on todisteena heidän yhteydestään taivaan kanssa. Kristuksen suloinen tuoksu ympäröi heidät. Elämän tuoksuja luonteen rakastettavuus paljastavat maailmalle, että he ovat Jumalan lapsia. Ihmiset tietävät, että he ovat olleet Jeesuksen kanssa.” - Vuorisaarna s. 37.

3. Keneltä rauha tulee? Onko se ilmainen, vai pitääkö siitä maksaa? Ef. 2:14; Room. 5:1; Jes. 53:5.

”Kristus on »Rauhanruhtinas» (Jes. 9: 5), ja hänen tehtävänä on palauttaa maailmaan ja taivaaseen rauha, jonka synti on rikkonut. »Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta» (Room. 5:1). Jokainen joka hylkää synnin ja avaa sydämensä Kristuksen rakkaudelle, osallistuu tästä taivaallisesta rauhasta.” - Vuorisaarna s. 36.

4. Mikä merkitys sisältyy nimeen Rauhanruhtinas? Jes. 9:6.

”Siemenen itu versoo Jumalan siihen istuttamasta elämän perusaiheesta. Sen kehittyminen ei riipu mistään inhimillisestä voimasta. Näin tapahtuu myös Kristuksen valtakunnassa. Se on uusi luomus. Sen kasvuperiaatteet ovat niiden periaatteiden vastaisia, joiden mukaan tämän maailman valtakunnat kehittyvät. Maallisten hallitusten valta on fyysisen voiman varassa. Ne tukevat valtaansa sodalla, mutta uuden valtakunnan perustaja on Rauhanruhtinas. Pyhä Henki käyttää raivokkaita petoja kuvaamaan maailmallisia valtakuntia, mutta Kristus on »Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin» (Joh. 1: 29). Hän ei hallitessaan koskaan väkivalloin pakota omaatuntoa. Juutalaiset odottivat Jumalan valtakunnan tulevan perustetuksi maailman valtakuntien tapaan. He koettivat edistää vanhurskautta ulkonaisin toimenpitein. He laativat menetelmiä ja

suunnitelmia. Mutta Kristus istuttaa sydämeen periaatteen. Totuuden ja vanhurskauden istutuksellaan hän vastustaa valhetta ja syntiä.” - Kristuksen vertaukset s. 48, 49.

5. Mitä ne saavat, jotka rakastavat Jumalan lakia? Ps. 119:165; Snl. 3:2; Joh. 14:27; Fil. 4:7.

”»Autuaita ovat rauhantekijät.» Kristuksen rauha on lähtöisin totuudesta. Se on sopusointua Jumalan kanssa. Maailma on Jumalan lain vihollinen, syntiset ovat Luojansa vihollisia, ja seuraus on, että he ovat toinen toisensa vihollisia. Mutta psalmeissa sanotaan: »Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat Sinun lakiasi, eikä heille kompastusta tule.» Ps. 119:165.” Aikakausien Toivo s. 281.

Jokainen tarvitsee epäitsekään sydämen

6. Mikä tekee ihmiselle mahdolliseksi nähdä Jumalan? Hebr. 12:14; Matt. 5:9.

”Rakkaus omaan minään rikkoo rauhamme. Niin kauan kuin oma minä elää, olemme jatkuvasti valmiit puolustamaan sitä nöyryyksiltä ja loukkauksilta. Mutta kun olemme kuolleet ja elämämme on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalaan, emme loukkaannu laiminlyönneistä tai halveksunnasta.” - Vuorisaarna s. 25.

”Itsekkyys estää meitä näkemästä Jumalaa. Itsekäs mieli pitää Jumalaa aivan itsensä kaltaisena. Ellemme hylkää sitä, emme voi ymmärtää Häntä, joka on rakkaus. Vain epäitsekäs sydän, nöyrä ja luottavainen mieli näkee, että Herra on »laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa». 2 Moos. 34:6.” - Aikakausien Toivo s. 281.

7. Kenen kanssa me haluamme saada rauhan? Job. 22:21; Room. 12:18; Hebr. 12:14.

”Jokainen joka hylkää synnin ja avaa sydämensä Kristuksen rakkaudelle, osallistuu tästä taivaallisesta rauhasta. Rauhalle ei ole muuta perustusta kuin tämä. Sydämeen vastaanotettu Kristuksen armo poistaa vihamielisyyden. Se vähentää epäsovua ja täyttää sielun rakkaudella. Mikään ei voi tehdä onnettomaksi ihmistä, jolla on rauha Jumalan ja ihmisten kanssa. Hänen sydämessään ei ole kateutta, siellä ei ole tilaa pahoille epäluuloille, viha ei kykene elämään siellä. Jumalan kanssa sopusoinnussa oleva sydän osallistuu taivaan rauhasta sekä on siunaukseksi ympäristölleen. Rauhan henki peittää kasteen tavoin maailman epäsovun vaivaamat uupuneet sydämet.” - Vuorisaarna s. 28.

Lopuksi

”Synneistään vakuuttuneen syntisen täytyy tehdä jotakin. Hänen täytyy katua ja osoittaa aitoa uskoa. Kun Jeesus puhuu uudesta sydäimestä, Hän tarkoittaa mieltä, elämää, koko olemusta. Kun sydän on muuttunut, ihmisen mielenkiinto vetäytyy pois maailmasta ja kiinnittyy Kristukseen. Se, että ihmisellä on uusi sydän, merkitsee sitä, että hänellä on uusi mieli, uudet tavoitteet, uudet vaikuttimet. Mikä on merkki uudesta sydäimestä? Muuttunut elämä. Ihminen kuolee päivittäin, hetkittäin itsekkyydelle ja ylpeydelle.” MYP.

”Uskossa on rauha, ja Pyhässä Hengessä on ilo. Rakkaus tuo rauhan ja Jumalaan luottaminen ilon. Lepää Jumalassa. Hän pystyy olemaan luottamuksesi arvoinen. Hän tuo sinut voittajana perille Hänen kauttansa, joka on sinua rakastanut.” FIL.

* * * * *

8. Läksy, sapattina 25. helmikuuta 2012

”Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan”

”Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.” Matt. 5:10.

Johdanto

”Maailma rakastaa syntiä ja vihaa vanhurskautta, ja tämä oli syynä sen vihamielisyyteen Jeesusta kohtaan. Kaikki, jotka hylkäävät Hänen äärettömän rakkautensa, huomaavat kristinuskon vaikuttavan häiritsevästi. Kristuksen valo poistaa syntejä peittävän pimeyden, ja uudistuksen tarve käy ilmeiseksi. Samalla kun ne, jotka alistuvat Pyhän Hengen vaikutuksen alaisiksi, alkavat taistella omaa minäänsä vastaan, sotivat ne, jotka pysyvät synneissään, totuutta ja sen edustajia vastaan.” AT. s. 282.

Kristuksen heijastaminen

1. Keille elämä ja valtakunta on luvattu Jeesuksen mukaan? Matt. 5:10; Mark. 10:29,30; 2. Tim. 2:10-12.

”Jeesus ei tarjoa seuraajilleen maallista kunniaa ja rikkautta eikä elämää, joka olisi ilman vastoinkäymisiä, vaan hän antaa heille etuoikeuden kulkea Mestarin kanssa itse kieltäytyksen ja häpeän polkuja, koska maailma ei tunne heitä.” Vs. s. 37.

”Jeesus ei ole jättänyt sinua hämmennyksiin niiden koettelemusten ja vaikeuksien vuoksi, joita kohtaat. Hän on selvittänyt ne sinulle juurta jaksain, ja hän on sanonut sinulle senkin, ettei sinun pidä olla masentunut ja ahdistunut koettelemusten ilmaantuessa. Katso Jeesukseen, Lunastajaasi, ja ole turvallisella ja iloisella mielellä. Vaikeimpia ovat ne koettelemukset, jotka tulevat veljämme, omien tuttujen ja ystäviemme, taholta; mutta kärsivällisyys auttaa kestäämään nämäkin koettelemukset. Jeesus ei makaa Joosefin uudessa haudassa. Hän on noussut ylös ja astunut ylös taivaisiin tehdäkseen siellä välitystyötä puolestamme. Meillä on Vapahtaja, joka rakasti meitä niin, että kuoli tähtemme, että meillä olisi hänen kauttaan toivo ja voima ja rohkeus sekä sija hänen vierellään hänen valtaistuimellaan. Hän kykenee ja on halukas auttamaan sinua milloin ikinä kääntynyt hänen puoleensa.” Ta. 3, s. 225.

2. Mitä Jumalan lapset saattavat kärsiä? Mutta mitä pahat ihmiset eivät voi heille tehdä? Matt. 10:28; Luuk. 12:4.

”Kaikkina aikoina saatana on vainonnut Jumalan kansaa. Hän on kiduttanut heitä ja surmannut heitä, mutta he kuolivat voittajina. Kestävällä uskollaan he osoittivat, että saatanaa voimakkaampi olento on olemassa. Saatana saattoi kiduttaa heitä ja surmata ruumiin, mutta hän ei voinut koskea elämään, joka oli kätkeyty Jumalaan Kristuksessa. Hän voi sulkea ihmisen vankilan muurien sisään, mutta hän ei kyennyt sitomaan henkeä. He saattoivat nähdä pimeyden takana kirkkauden ja sanoa: »Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestynvä meihin» (Room. 8: 18).” Vs. s. 39.

Kristus meidän vanhurskaudemme

3. Kuinka maailma kohteli Jeesusta Kristusta? Kohdellaanko Hänen seuraajiaan yhtään eri tavalla nykyään? 1. Piet. 3:14; 4:13,14; Joh. 15:20; Luuk. 23:31.

”Jumalan ja ihmisten vihollisten yhtyneet joukot vastustivat häntä, joka tuli lunastamaan kadonneen maailman. Pahojen ihmisten ja enkelien säälimätön salaliitto järjestäytyi vastustamaan Rauhanruhtinasta. Vaikka hänen jokainen sanansa ja tekonsa huokui jumalallista myötätuntoa, häntä vastaan taisteltiin katkerasti, koska hän oli erilainen kuin maailma. Koska hän ei antanut lupaa luontomme pahojen himojen seuraamiseen, hän herätti mitä voimakkainta vastustusta ja vihamieli-syyttä. Samoin käy niiden, jotka haluavat elää jumalisesti Jeesuksessa Kristuksessa. Vanhurskauden ja synnin, rakkauden ja vihan, totuuden ja vääryyden välillä vallitsee jatkuva ristiriita. Kun joku julistaa Kristuksen rakkautta ja pyhyyden kauneutta, hän vetää saatanan alamaisia pois tämän

valtakunnasta, ja pahan ruhtinas ryhtyy vastustamaan häntä. Vaino ja halveksunta odottavat kaikkia Kristuksen hengellä täytyneitä.”

4. Mitä maailma tulee tekemään niille, jotka ovat kuuliaiset Jumalan käskyille? Matt. 21:33-36.

”Vainon luonne muuttuu aikojen mukana, mutta sen perusta pysyy samana. Herran valittuja on surmattu samasta syystä aina Aabelin päivistä asti. Kun ihmiset yrittävät päästä sopusointuun Jumalan kanssa, he huomaavat, että risti herättää vieläkin pahennusta. Vallat, voimat ja pahat henget ovat järjestäytyneet vastustamaan niitä, jotka tottelevat taivaan lakia. Siksi vainon tulisi herättää enemmän iloa kuin murhetta Kristuksen opetus-lapsissa, sillä se todistaa heidän kulkevan Mestarin askelissa.” Vs. s. 39.

Etu oikeus kärsiä Kristuksen tähden

5. Mikä lupaus on voimassa kaikille niille, jotka kärsivät vanhurskauden tähden? Ilm. 7:13-17; Joh. 16:33; 1. Piet. 1:5.

”Jos joudut kulkemaan tulisen pätsin läpi Jeesuksen tähden, hän on vierelläsi samoin kuin hän oli kolmen uskollisen lapsensa kanssa Babylonissa. Jos rakastat Lunastajaasi, iloitset jokaisesta mahdollisuudesta osallistua hänen kanssaan nöyryytyksestä ja halveksunnasta. Rakkautesi Herraan muuttaa kärsimyksen hänen tähtensä suloiseksi.” Vs. s. 39.

6. Mitä meidän tulisi oppia näiltä uskollisilta patriarkoilta? Hebr. 11:25,26,13-16.

Vanhurskaat kirkastetaan

7. Mikä palkinto odottaa niitä, jotka kärsivät vanhurskauden tähden? Ilm. 7:13-17; Joh. 16:33; 1. Piet. 1:5.

”Elossa olevat pyhät muutetaan »yhtäkkiä, silmänräpäyksessä». Jumalan äänen kuuluessa heidät kirkastettiin. Nyt he tulevat kuolemattomiksi, ja yhdessä ylösnousseiden pyhien kanssa heidät temmataan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin. Enkelit »kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin». Pyhät enkelit kantavat pienet lapset heidän äitiensä syliin. Ystävät, jotka ovat kauan olleet kuoleman erottamina, yhtyvät, eivätkä enää koskaan eroa, vaan ilolauluja laulaen nousevat yhdessä ylös Jumalan kaupunkiin.” ST. s. 625.

Lopuksi

”Mitä vähemmän arvostettavaa näemme omassa itsessämme, sitä enemmän ihailemme Vapahtajamme ääretöntä puhtautta ja ihanuutta. Syntisyytemme havaitseminen johdattaa meidät hänen tykönsä, joka voi armahtaa; ja kun sielu, joka tajuaa avuttomuutensa, ojentaa kätensä Kristuksen puoleen, hän ilmaisee itsensä voimassaan. Mitä enemmän oman hätämme tunto ohjaa meitä hänen tykönsä ja Jumalan sanan pariin, sitä ylevämmän käsityksen saamme hänen luonteestaan ja sitä täydellisemmin meistä heijastuu hänen kuvansa. ” TKL. s. 55,56.

* * * * *

9. Läksy, sapattina 3. marraskuuta 2012

Autuaita olette te, kun ihmiset teitä solvaavat

”Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa.” Matt. 5:11.

Johdanto

”... heidän yhteytensä Jumalan kanssa on se tekijä, joka tuo heidän päälleen maailman vihan. He kantavat Kristuksen häväistystä. He kulkevat tietä, jota on kulkenut maailman jaloin ihminen. Heidän ei tulisi kohdata vainoa murehtien, vaan iloiten. Jokainen ankara koettelemus on Jumalan välikappale heidän puhdistamiseksi. Jokainen niistä tekee heidät sopivammiksi toimimaan Hänen työtovereinaan. Jokaisella taistelulla on paikkansa suuressa taistelussa vanhurskauden puolesta, ja jokainen niistä lisää heidän lopullisen voittonsa iloa.” AT. s. 283.

Hyökkäysten kohtaaminen

1. Mikä on luonteenomaista niille, jotka eivät ylläpidä yhteyttä Herran kanssa? 2. Piet. 2:10,11; 2. Tim. 3:3, keskiosa; Juuda 8.

”Tuomitsemista emme saisi vähätellä. »Joka veljeään panettelee tai veljensä tuomitsee, se panettelee lakia ja tuomitsee lain; mutta jos sinä tuomitset lain, niin et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari» (Jaak. 4: 11). Mutta on vain yksi tuomari, Herra, »joka myös on saattava valoon pimeyden kätköt ja tuova ilmi sydänten aivoitukset» (1 Kor. 4:5). Mutta joka laittautuu toisten tuomariksi ja ryhtyy tuomitsemaan heitä, anastaa itselleen Luojalle kuuluvan etuoikeuden.” PP. s. 366.

2. Mitä ne, jotka elävät uskosta, voivat odottaa? Matt. 10:22; 1. Piet. 2:12; 3:16.

”Kun Jumalan varoitussanomiam esitetään ihmisten omilletunnoille, saatana johtaa heidät pitämään itseään vanhurskaina ja etsimään toisten myötätuntoa synnillisessä vaelluksessaan. Sen sijaan että korjaisivat erehdyksensä, he loukkaantuvat nuhtelijaan, ikään kuin hän olisi ainoa vaikeuden aiheuttaja. Aina vanhurskaan Aabelin ajoista meidän päiviimme saakka on sellaisessa hengessä kohdeltu niitä, jotka ovat uskaltaneet tuomita synnin.” ST. s. 491.

”Kuten saatana syytti Joosuaa ja hänen kansaansa, niin hän kaikkina aikoina syyttää niitä, jotka etsivät Jumalan armoa ja suosiota. Ilmestyskirja sanoo, että hän on 'meidän veljiemme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä'. Sama taistelu toistuu, se käydään jokaisesta sielusta, joka pelastetaan pahan vallasta ja jonka nimi on kirjoitettuna Karitsan elämänkirjaan. Ainoatakaan ihmistä ei milloinkaan siirretä saatanan perheestä Jumalan perheeseen herättämättä paholaisen ankaraa vastustusta.” Ta. 2, s. 173,174.

Puhdistavat koetukset

3. Mikä siunaus on luvattu niille, joita syytetään väärin perustein ja jotka kärsivät Jumalan ja Hänen työnsä tähden? Matt. 5:11; Luuk. 6:22; 1. Piet. 4:14.

”Vaikka panettelu voikin mustata maineen, se ei voi tahrata luonnetta. Siitä Jumala pitää huolen. Niin kauan kuin emme myönny syntiin, ei ole mitään voimaa, ei inhimillistä eikä saatanalista, mikä voisi tahrata sielua. Jumalaan turvaava ihminen ei muutu olivat vastoinkäymiset ja olot miten ankaria tahansa. Hän on samanlainen kuin silloin kun kaikki oli hyvin ja Jumalan suosio näytti olevan hänen yllään. Hänen sanojaan, vaikuttimiaan ja tekojaan voidaan tulkita väärin, mutta hän ei välitä siitä, koska kyseessä ovat suuremmat asiat. Hän kuten Mooses kestää nähdessään »sen, joka on näkymätön» (Hebr. 11. 27). Hän ei »katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä» (2 Kor. 4: 18).” Vs. s. 41.

4. Mitä esimerkkejä meille on annettu ihmisistä, jotka joutuivat kärsimään, koska tekivät Jumalan tahdon? Jaak. 5:10; Hebr. 11:35-38.

”Kristus on kohdannut kaikkea väärinymmärrystä ja väärin esitettyjä asioita ihmisten taholta. Hänen lapsensa voivat odottaa rauhassa kärsivällisesti ja luottaa, riippumatta siitä, kuinka paljon heistä puhutaan pahaa ja heitä halveksitaan, sillä kaikki salaiset asiat tulevat ilmeisiksi, ja niitä, jotka kunnioittavat Jumalaa, Hän kunnioittaa ihmisten ja enkelien edessä.” SDG.

”Jeesus kehotti meitä iloitsemaan, kun ihmiset solvaavat ja vainoavat meitä. Hän

kehotti ottamaan »vaivankestämisen ja kärsivällisyyden esikuviksi profeetat» (Jaak. 5: 10). Aabel, ensimmäinen kristitty Aadamin lasten joukossa, kuoli marttyyrikuoleman. Eenok vaelsi Jumalan yhteydessä eikä maailma tuntenut häntä. Nooaa pilkattiin kiihkoilijaksi ja pelon lietsojaksi. »Toiset ovat antaneet kiduttaa itseään eivätkä ole ottaneet vastaan vapautusta, että saisivat paremman ylösnousemuksen; toiset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta» (Hebr. 11: 35, 36).” Vs. s. 41.

Kristityn erityinen luonne

5. Keneen meidän tulee katsoa, jos kohtaamme vainoa tehdessämme työtä Herralle? Hebr. 12:2,3; 1. Piet. 2:21; Fil. 2:8,9.

”Lankeemuksesta saakka saatana on käyttänyt petosta aseenaan. Samoin kuin hän on esittänyt Jumalan väärässä valossa, samoin hän välikappaleidensa kautta esittää Jumalan lapset väärässä valossa. Vapahtaja sanoo: »Niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet minuun» (Ps. 69: 10). Samoin ne sattuvat hänen opetuslapsiinsa. Ketään ei ole herjattu julmemmin kuin Ihmisen Poikaa. Häntä ivattiin ja pilkattiin, koska hän totteli tinkimättömästi Jumalan pyhän lain periaatteita. He vihasivat häntä syyttä. Kuitenkin hän seiso i tyynenä vihollistensa edessä ja julisti, että halveksunta kuuluu kristittyjen osaan. Hän neuvoi seuraajiaan miten heidän tuli kohdata pahansuopuuden nuolet eikä lannistua, kun heitä vainottiin.” Vs. s. 41.

6. Miksi Jumala valitsi pakanoiden apostoliksi Sauluksen, joka osallistui Stefanuksen kivittämiseen? Apt. 8:1, alkuosa; 9:15,16; 7:58; 22:20; Room. 1:1.

”Kuinka usein näin onkaan käynyt Jumalan sanansaattajien historiassa! Kun jalo ja kaunopuheinen Stefanus kivitettiin kuoliaaksi neuvoston yllytyksestä, evankeliumin asia ei suinkaan kärsinyt tappiota. Taivaan valo, joka kirkasti hänen kasvonsa, hänen viimeisestä rukouksestaan huokuva jumalallinen lempeys sattuivat tuomion terävän nuolen lailla lähellä seisoneen kiihkomiellisen neuvoston jäsenen sydämeen, ja Sauluksesta, vainoavasta fariseuksesta, tuli valittu ase julistamaan Kristusta pakanoille, kuninkaille ja Israelin lapsille. Vapahtaja oli puhunut Saulukselle Stefanuksen välityksellä, jonka selkeät ajatukset eivät olleet kumottavissa. Oppinut juutalainen oli nähnyt, kuinka Kristuksen kirkkauden valo heijastui marttyyriin kasvoilta, niin että ne olivat »niin kuin enkelin kasvot» (Ap.t. 6:15). Hän oli nähnyt, kuinka pitkämielisesti Stefanus suhtautui vihollisiinsa ja kuinka hän antoi heille anteeksi. Hän oli nähnyt myös, millaista mielenlujuutta ja iloista kärsivällisyyttä osoittivat ne monet, joita oli kidutettu ja ahdistettu hänen toimestaan. Hän oli nähnyt, kuinka

muutamat olivat riemumielin uhranneet vieläpä henkensä uskonsa tähden.” Ap. t. s. 90.

Vastoinkäymiset ja elämän kruunu

**7. Kuinka Jeesus vastasi Häntä kohtaan esitettyihin vääriin syytöksiin?
Minkä vakuutuksen Hän antaa niille, jotka kärsivät Hänen tähtensä?
Matt. 26:62,63; Ilm. 2:10.**

”Se, joka on Kristuksen Hengen täyttämä, pysyy hänessä. Häneen suunnattu isku osuu Kristukseen, joka ympäröi häntä läsnäolollaan. Kaikki häntä kohtaava tulee Vapahtajalta. Hänen ei tarvitse vastustaa pahaa, sillä Kristus on hänen puolustajansa. Mikään ei voi sattua häneen Herramme sallimatta, ja kaikki, minkä hän sallii, »vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat» (Room. 8: 28).” Vs. s. 80.

Lopuksi

”Käsky kuulu: 'mene eteenpäin; täytyä henkilökohtainen velvollisuutesi ja jätä kaikki seuraukset Jumalan käteen. Jos me kuljemme sinne, minne Jeesus johtaa, me näemme Hänen voittonsa ja jaamme Hänen ilonsa. Meidän täytyy jakaa taistelut, jos aiomme saada voiton kruunun. Kuten Jeesus, meidänkin täytyy tulla täydellisiksi kärsimyksen kautta. Jos Kristuksen elämä olisi ollut helppoa, mekin voisimme antaa periksi laiskuudelle. Mutta koska Hänen elämäänsä leimasi itse kieltäytyminen, kärsimys ja itsensä uhraaminen, meidän ei tule valittaa, jos osallistumme näihin Hänen kanssaan. Me voimme kulkea turvallisesti pimeintäkin polkua, jos meidän oppaanamme on maailman Valkeus.” T. 5.

* * * * *

10. Läksy, sapattina 10. Maaliskuuta 2012

Autuas se, joka ei loukkaannu

”Autuas se, joka ei loukkaannu minuun.” Matt. 11:6.

Johdanto

”Niin kauan kuin Jumalan kansa pysyy hänelle uskollisena ja takertuu Jeesukseen elävän uskon kautta, taivaan enkelit suojelevat heitä eivätkä salli saatanan tehdä hirveitä tekojaan heidän vahingoittamiseksi. Mutta ne, jotka joutuvat eroon Kristuksesta synnin takia, ovat suuressa vaarassa.” M. s. 102.

Erämaasta vankilaan

1. Mikä ennustus Messiaan edelläkävijästä oli annettu? Kuinka selkeästi hän esitteli Vapahtajan, kun se aika tuli? Jes. 40:3-5; Matt. 3:11; Joh. 1:29,36.

”Johannes Kastajassa Herra nosti itselleen sanansaattajan valmistamaan tietä Herralle. Hänen tuli antaa maailmalle epäämätön todistus nuhdellen ja paljastaen synnin. Luukas sanoo esitellessään hänen lähetystehtävänsä ja työtään: 'Ja hän käy hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa, kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskasten mielenlaatuun, näin Herralle toimittaaksensa valmistetun kansan.’” SM.2.

2. Mitä tälle uskolliselle Jumalan palvelijalle tapahtui, kun hänen työnsä oli huipussaan? Mark. 6:17,18.

”Johannes Kastaja oli ensimmäisenä julistanut Kristuksen valtakuntaa, ja hän joutui myös ensimmäisenä kärsimään sen puolesta. Erämaan vapaudesta ja niiden suurten kansanjoukkojen keskeltä, joita hänen sanansa olivat sinne vetäneet, hän oli nyt suljettuna vankilan muurien sisään. Hänestä oli tullut Herodes Antipaalan linnoituksen vanki. Johannes oli suorittanut suuren osan julkisesta toiminnastaan Jordanin itäpuolella olevalla seudulla, joka oli Antipaalan vallan alaisena. Herodes oli itse kuunnellut Johannes Kastajan saarnoja. Tuo irstas kuningas oli vapissut kuullessaan kutsun parannukseen. »Herodes pelkäsi Johannesta, koska tiesi hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi... Ja kun hän kuunteli häntä, tuli hän epäroivälle mielelle monesta asiasta; ja hän kuunteli häntä mielellään.» Johannes menetteli uskollisesti hänen suhteensa tuomien hänen synnillisen liittonsa Herodiaan, veljensä vaimon kanssa. Jonkin aikaa Herodes heikosti yritti katkaista niitä himon kahleita, jotka sitoivat hänet, mutta Herodias kietoi hänet yhä lujemmin pauloihinsa ja kosti Johannes Kastajalle taivuttamalla Herodeksen heittämään hänet vankilaan.” AT. s. 195.

Epäily, kysymys ja vastaus

3. Kun Jeesuksen työ edistyi ja Johannes Kastaja oli vankilassa, mikä kysymys tuli hänen mieleensä? Miten hän yritti saada vastauksen tähän ajatukseen? Luuk. 7:19,20; Matt. 11:2,3.

”Johannes oli toimintansa aikana pelotta nuhdellut synnistä sekä ylhäisiä että alhaisia. Hän oli uskaltanut nuhdella kuningas Herodestakin vasten kasvoja hänen synnistään. Hän ei ollut pitänyt henkeään kalliina voidakseen täyttää hänelle määrätyn työn Ja nyt hän odotti vankilassaan, että jalopeura Juudan sukukunnasta kukistaisi sortajien ylpeyden ja vapauttaisi köyhät ja kärsivät. Mutta Jeesus näytti tyytyvän siihen, että Hän kokosi opetuslapsia ympärilleen ja paransi ja opetti

kansaa. Hän söi publikaanien pöydässä, samalla kun Rooman ies päivä päivältä painoi yhä raskaammin Israelia, kun Herodes ja hänen rakastajattarensa tekivät, mitä tahtoivat, ja köyhien ja kärsivien huudot nousivat ylös taivaaseen. Erämaanprofeetasta tämä kaikki tuntui käsittämättömältä salaisuudelta. Oli hetkiä, jolloin kiusaajan kuiskutukset kiduttivat hänen mieltään, ja hänen sydämeensä hiipi hirveä pelko. Olisiko mahdollista, ettei kauan toivottu Vapauttaja vielä olisikaan saapunut? Mitä sitten tarkoitti sanoma, jota hänen itsensä oli ollut pakko julistaa?” AT. s. 196, 197.

4. Minkä innoitetun ja rauhoittavan vastauksen Jeesus antoi Johanneksen kysymykseen? Minkä todistuksen Profetian Henki antaa tähän vaikeaan kokemukseen liittyen? Luuk. 7:21-23.

”Vapahtaja ei heti vastannut opetuslasten kysymykseen.... Parantaessaan kansan sairauksia Hän samalla opetti heitä. Köyhät talonpojat ja työläiset, joita rabbiinit kartoivat saastaisina, kokoontuivat lähelle Häntä, ja Hän puhui heille iankaikkisen elämän sanoja. Näin päivä kului, ja Johanneksen opetuslapset katselivat ja kuuntelivat kaikkea. Viimein Jeesus kutsui heidät luokseen ja pyysi heitä menemään ja kertomaan Johannekselle, mitä he olivat nähneet, lisäten: »Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun.» Luuk. 7:23. Todistus Hänen jumaluudesta näkyi sen soveltamisessa lievittämään kärsivän ihmiskunnan hätää. Hänen kirkkautensa ilmeni Hänen alentumisessaan meidän halpaan asemaamme.... Mutta Johannes Kastaja ei luopunut uskostaan Kristukseen. Hän muisti taivaasta kuuluneen äänen ja sieltä laskeutuneen kyyhkysen, Jeesuksen tahrattoman puhtauden, Pyhän Hengen voiman, joka oli tullut Johanneksen ylle, kun hän tuli Vapahtajan läheisyyteen ja profeetallisten kirjoitusten todistuksen, - nämä kaikki todistivat, että Jeesus Nasarealainen oli se Luvattu.” AT. s. 198.

Luonnollinen taipumus

5. Vaikka ovat saaneet paljon valoa, miksi monet Jumalan kansasta kääntyivät häntä vastaan? Mitä tapahtuu, kun ihminen antaa sijaa epäilyksille ja epäuskolle? Jes. 8:14,15; Room. 9:32,33.

”Kristuksen tullessa maan päälle ihmiskunta näytti olevan nopeasti vajoamassa mitä syvimpään alennustilaan. Yhteiskunnan perustukset horjuivat. Elämä oli tullut valheelliseksi ja luonnottomaksi. Juutalaiset, vailla Jumalan sanan voimaa, antoivat maailmalle mieltä turruttavia, sielua kuolettavia perinnäissääntöjä ja teorioita.... Kun he lakkasivat tunnustamasta Jumalaa, he lakkasivat myös arvostamasta ihmistä. Totuus, kunniallisuus, rehellisyys, luottamus ja myötätunto olivat katoamassa maan päältä. Säälimätön ahneus ja piintynyt kunnianhimo saivat aikaan yleisen epäluottamuksen. Ajatus velvollisuudesta, heikompien

auttamisesta, ihmisarvosta ja ihmisoikeuksista heitettiin syrjään pelkkänä haaveena tai taruna. Tavallisia kansanihmisiä pidettiin kuormajuhtina tai välikappaleina ja astinlautoina kunnianhimon tyydyttämisessä. Rikkautta ja valtaa, mukavuutta ja nautintoja tavoiteltiin korkeimpana hyvänä. Fyysinen rappeutuneisuus, henkinen tylsyys ja hengellinen kuolema olivat tuolle ajalle tunnusomaisia piirteitä.” EK. s. 72,73.

6. Mikä yksin voi estää henkilökohtaisia ajatuksia ja ennakkoluuloja olemasta esteenä meille ja muille? 1. Kor. 1:22-24.

”Juudan kansa oli kaikkien niiden vertauskuva, jotka hylkäävät Jumalan iankaikkisen rakkauden kutsun. Kyyneleet, joita Jeesus itki Jerusalemin vuoksi, vuotivat kaikkien aikojen syntien tähden. Israelille julistetussa tuomiossa voivat ne, jotka hylkäävät Jumalan Pyhän.... Kristus ei vastannut ihmisten toiveita, sillä Hänen elämänsä oli nuhde heidän syntejään vastaan, ja he kielsivät Hänet. Niinpä ei nytkään Jumalan sanan totuus sovellu yhteen ihmisten elintapojen ja heidän luonnollisten taipumustensa kanssa, ja tuhannet hylkäävät valon. Saatanan yllyttäminä ihmiset epäilevät Jumalan sanaa ja haluavat käyttää omaa, riippumatonta arvostelukykyään. He valitsevat pimeyden mieluummin kuin valon, mutta he tekevät niin sielunsa uhalla. Ne, jotka moittivat Kristuksen sanoja, löysivät yhä enemmän moittimisen syytä, kunnes he kokonaan kääntyivät pois Hänestä, joka oli totuus ja elämä. Niin on nytkin. Hengen nuhteet ja varoitukset, lukea oman tuomionsa. Tässä sukupolvessa on monia, jotka kulkevat samaa tietä kuin epäuskoiset juutalaiset. He ovat nähneet Jumalan voiman ilmauksia, ja Pyhä Henki on puhunut heidän sydämelleen, mutta he pitävät kiinni epäuskostaan ja vastarinnastaan. Jumala lähettää heille varoituksia ja nuhteita, mutta he eivät halua tunnustaa erehdyksiään, vaan hylkäävät Hänen sanomansa ja sanansaattajansa. Keinot, joita Hän käyttää heidän auttamisekseen, tulevat heille kompastuskiveksi.” AT. s. 560,561.

Siunattuja ovat ne, jotka uskovat

7. Mitä epäilyksiä Tuomas esitti Mestarinsa ylösnousemukseen liittyen? Miten Jeesus vastasi noihin epäilyksiin? Joh. 20:25-29.

”Sillä kertaa Tuomas ei ollut saapuvilla. Hän ei tahtonut nöyrästi ottaa vastaan opetuslasten ilmoitusta, vaan vakuutti lujana ja itse luottavaisena, ettei hän uskoisi, jollei hän saisi pistää sormeaan naulain reikiin, ja kättänsä hänen kylkeensä, johon julma keihäs oli työnnetty. Täten hän osoitti epäluottamusta veljiinsä. Jos kaikki vaatisivat semmoisia todistuksia, niin ei kukaan nykyaikana omaksuisi Jeesusta ja uskoisi hänen ylösnousemiseensa. Mutta Jumalan tahto oli, että nekin, jotka eivät itse saisi nähdä ja kuulla ylösnoussutta Vapahtajaa,

ottaisivat vastaan opetuslapsien todistuksen. Jumala ei mieltynyt Tuomaksen epäuskoon. Kun Jeesus taas tapasi opetuslapsensa, oli Tuomaskin heidän seurassaan, ja nähtyään Jeesuksen hän uskoi. Mutta hän oli sanonut, ettei hän olisi tyydytetty, ennen kuin saisi näkemisen ohella myös ilmeisesti tuntea, ja Jeesus antoi hänelle tuon hänen haluamansa todistuksen. Tuomas huudahti: »Herrani ja Jumalani!» Mutta Jeesus nuhteli häntä hänen epäuskostaan sanoen: »Tuomas, sen tähden että näit minut, sinä uskoit. Autuaita ovat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat.» HK. s. 211.

Lopuksi

”Avatkaamme sydämemme ovi Jeesukselle ja sulkekaamme kaikki tiet saatanalta. Hankkikaamme päivittäin kirkkaampaa valoa ja suurempaa voimaa, jotta pysyisimme Kristuksen vanhurskaudessa. Tyhjentäkäämme sydämemme kaikesta itsekkyydestä ja puhdistakaamme se, jotta olisimme valmiit ottamaan vastaan myöhäissateen taivaasta.” M. s. 102.

* * * * *

11. Läksy, sapattina 17. maaliskuuta 2012

Te olette autuaita, kun voitte nähdä

”Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat.” Matt. 13:16.

Johdanto

”Haluatko sinä tulla Kristuksen seuraajaksi, mutta et tiedä kuinka aloittaa? Oletko pimeydessä etkä löydä valoa? Seuraa sitä valoa, joka sinulla on. Päätä totella Jumalan sanaa niin pitkälle kuin sitä tunnet. Jumalan voima ja elämä ovat hänen sanassaan. Kun otat uskossa vastaan sanan, se antaa sinulle voimaa totella. Kun toimit saamasi valon mukaan, saat vielä suuremman valon. Sinä rakennat Jumalan sanalle, ja luonteesi rakentuu Kristuksen luonteen kaltaiseksi.” Vs. s. 158.

Näkemisen arvo

1. Miksi tavallinen kyky nähdä ja kuulla ovat riittämättömiä arvioitaessa jumalallisia asioita? Korkea V. 11:7; Matt. 6:22.

”Vapahtajan sanat viittaavat vilpittömiin tarkoitukseen ja kokosydämiseen Jumalalle jättäytymiseen. Tähtää vilpittömästi ja horjumatta totuuden löytämiseen ja sen noudattamiseen hinnalla millä hyvänsä, niin tulet saamaan jumalallista

valoa. Todellinen hurskaus alkaa, kun synnin kanssa ei enää tehdä mitään sovitteluratkaisuja. Silloin sydän puhuu samaa kieltä kuin apostoli Paavali: »— mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittoa palkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa» (Fil. 3: 13, 14). »Niin minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana että voittaisni omakseni Kristuksen» (jaa 8).” Vs. s. 99,100.

2. Fyysinen näkö on hyvin arvokas lahja. Kuinka sinnikkäästi kaksi sokeaa miestä pyysi Jeesukselta antamaan heille näön? Mutta miten hengellinen näkökyky on vielä tärkeämpi? Matt. 20:29-31.

”Kristuksen evankeliumi on alusta loppuun pelastavan armon evankeliumia. Se on selkeä ja valvova ajatus. Se on avuksi sitä tarvitseville, valoa silmille, jotka ovat sokeat totuudelle, ja oppaana sieluille, jotka etsivät todellista perustaa. Täydellinen ja iankaikkinen pelastus on jokaisen saattavilla. Jeesus odottaa ja kaipaa, että saa antaa anteeksi ja tarjota ilmaista armoa. Hän valvoo ja odottaa, ja sanoo samoin kuin Hän sanoi Jerikon kadulla olevalle sokealle miehelle: 'Mitä sinä toivot minun sinulle tekevän?' Minä otan pois sinun syntisi; minä pesen sinut omassa veressäni.” E.

Esteitä näkemiselle ja kuulemiselle

3. Kuinka Jeesus korosti hengellisen sokeuden ja kuurouden suurta vaaraa? Matt. 13:14,15.

”Lähitulevaisuudessa tullaan näkemään, kuka on vaeltanut nöyrästi Jumalan kanssa ja kuka on totellut Hänen käskyjään. Ne jotka ovat vaeltaneet omissa valossaan, makaavat surussaan. Nähdään, että he ovat tehneet hirvittävän virheen. Herätkäämme! Valo loistaa nyt; pitäkäämme mieleemme ja sydämemme ikkunat avoimena ottamaan vastaan taivaasta lähetetyt valonsäteet. Sanooko Jeesus niistä, jotka tunnustavat olevansa kuuliaiset totuudelle, mutta eivät pysty vaeltamaan sen valossa: 'Ja heissä käy toteen Esaiaan ennustus, joka sanoo: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'” CE.

4. Millainen hengellinen sokeus voi tulla ihmiselle, joka pitäytyy synnissä? Mistä Jeesus siksi varoitti? Matt. 6:23; 5:29; 13:9,43.

”Jumala ei hylkää ketään omaan eksymykseensä niin kauan kuin on vähänkin toivoa hänen pelastumisestaan. »Ihminen kääntyy pois Jumalasta, ei Jumala ihmisestä.» Taivaallinen Isämme seuraa meitä kutsuen, varoittaen ja myötätuntoaan vakuuttaen, kunnes uudet mahdollisuudet ja etu-oikeudet ovat täysin turhia. Vastuu lepää syntisen harteilla. Vastustamalla Jumalan Henkeä tänään hän luo pohjan uudelle vastarinnalle valon tullessa suuremmalla voimalla. Täten hän siirtyy yhdestä vastarinnan vaiheesta toiseen kunnes valo ei lopulta vaikuta häneen lainkaan eikä hän vastaa lainkaan Jumalan kutsuun. Silloin on sekin »valo, joka sinussa on», muuttunut pimeydeksi. Tuntemamme totuus on niin vääristynyt, että sekin lisää sielun pimeyttä.” Vs. s. 101.

Autuaita ovat ne, jotka haluavat nähdä ja kuulla

5. Kun toiset olivat haluttomia kuulemaan Vapahtajan sanomaa, minkä vilpittömän toiveen toiset ilmaisivat? Luuk. 19:2-4; Joh. 12:21.

”Kuinka kiitollinen olikaan kreikkalaisten vilpittömän toivo ja luottamus Mestaria kohtaan tuona koetuksen ja surun hetkenä. Kreikkalaiset halusivat nähdä Hänet, koska he olivat kuulleet Hänen voimallisista teoistaan, he olivat kuulleet Hänen viisaudestaan ja totuudestaan; ja he uskoivat Häneen, sillä he olivat tutkineet profetioita ja tulleet vakuuttuneiksi, että Hän oli heidän sydämensä toivo.” ST.

”Mikään syvälle juurtunut rakkaus Jeesusta kohtaan ei voi asua sydämessä, joka ei tajua omaa syntisyyttään. Sielu, jonka Kristuksen armo on muuttanut, ihailee hänen jumalallista luonnettaan; mutta ellemme näe omaa siveellistä rumuuttamme, se on kiistämätön todiste siitä, ettei Kristuksen kauneus ja erinomaisuus ole vielä meille valjennut.” TKL. s. 55.

6. Mitä sanotaan niistä, jotka näkevät valon ja vastaanottavat taivaan sanoman vilpittömin sydämin? Mikä esimerkki meille on annettu yhdestä ihmisestä, joka uskon kautta näki jo edeltäkäsinkin Messiaan työn? Matt. 13:16; Joh. 8:56-58.

”Tässä Kristuksen elävien työaseiden, jotka ovat maistaneet ja todenneet, että Herra on hyvä, tulisi ilmaista Häntä sanoina, tekoina, ilona, kärsivällisyytenä ja toivona. 'Autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät' Jumalan ihmeellisen rakkauden; 'ja teidän korvanne, koska ne kuulevat' kallisarvoisia sanoja Hänestä, joka on Tie, Totuus ja Elämä. Ja meillä täytyy olla joku tarkoitus, että voimme esittää ilosanomaa. Pankaa pois synkkyyden henki. Puhukaa Jeesuksen armosta, hyvyydestä ja rakkaudesta, sillä me emme voi puhua muusta, kuin siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet. Pitäkää kasvonne taivasta kohti. Katsokaa taivaallisia asioita, niin voitte totuudessa 'ylistää häntä, joka on kutsunut teidät pimeydestä ihmeelliseen valoosa.' Toimikaamme kiitollisuudesta, kun meillä on

kaikki kallisarvoiset lupaukset Jeesuksen huuilta. Tarkastelkaamme velvollisuuttamme Jumalan käskyjen valossa.” ST.

7. Kuka yksin voi avata silmät ja korvat, jotka ovat kauan olleet synnin ja ennakkoluulojen sulkemat? Vaikka harras Simeon oli hyvin vanha, mitä pelastukseen liittyvää hän näki ja arvosti? Snl. 20:12; 2. Kun. 6:17; Luuk. 2:26,30-32.

”Kun Simeon astuu temppeliin, hän näkee erään pariskunnan tuomassa esikoistaan Herran eteen. Heidän ulkoasunsa todistaa köyhyydestä, mutta Simeon ymmärtää Hengen kuiskauksen ja hän on syvästi vakuuttunut siitä, että Herran eteen tuotu lapsi on Israelin lohdutus, jota hän on halunnut nähdä. Hämmästyneestä papista Simeon näyttää kuin hurmaantuneelta. Lapsi on annettu takaisin Marialle, ja Simeon ottaa Hänet nyt syliinsä ja asettaa Herran eteen ennen kokemattoman ilon vallatessa hänen sielunsa. Hänen kohottaessaan Vapahtaja-lapsukaista taivasta kohden hän sanoo: »Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan; sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi, jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä, valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanoille, ja kirikkaudeksi kansallesi Israelille.»” AT. s. 38.

Lopuksi

”On pelottavaa omata suuri valo ja siunaus, monia mahdollisuuksia ja etuoikeuksia, eikä kuitenkaan käytä niitä hyväksi. Ne, jotka eivät käytä hyväkseen mahdollisuuksiaan, tuomitaan niiden etuoikeuksien mukaan, jotka Jumala on heille suonut; mutta ne, jotka vaeltavat valossa, saavat lisävaloa. Ne jotka ovat saaneet totuuden valon eivätkä kuitenkaan ole vaeltaneet siinä valossa, ovat saman tuomion alaisia kuin Korasin ja Betsaida. Eikö näistä varoituksista tulisi ottaa vaarin? Eikö näillä uhkauksilla tulisi olla meille merkitystä?” FCE.

* * * * *

12. Läksy, sapattina 24. maaliskuuta 2012

Autuas olet sinä, Simon

”Simon Pietari vastasi ja sanoi: 'Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika'. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: 'Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.’” Matt. 16:16,17.

Johdanto

”Mitään totuutta Raamattu ei esitä selvemmin kuin sen vaaran, minkä aiheuttaa yksikin poikkeaminen oikeasta - vaaran, mikä uhkaa sekä väärintekijää että kaikkia niitä, joihin hänen vaikutuksensa ulottuu. Esimerkillä on ihmeellinen voima. Jos se suuntautuu meidän luontomme pahojen taipumusten puolelle, se tulee melkein vastustamattomaksi.” EK. s. 143.

Elävän Jumalan Poika

1. Minkä kysymyksen Jeesus esitti opetuslapsilleen eräänä päivänä? Matt. 16:13,14.

”Surukseen opetuslasten oli pakko tunnustaa, ettei Israel ollut tuntenut Messiastaan. Jotkut olivat kuitenkin, nähdessään Hänen ihmetyönsä, sanoneet Hänen olevan Daavidin pojan. Kansanjoukot, joita Hän oli ruokkinut Betsaidassa, olivat halunneet Hänet Israelin kuninkaaksi. Monet olivat valmiit pitämään Häntä profeettana, mutta he eivät uskoneet Häneen Messiaana.” AT. s. 395.

2. Lähestyksen asian ydintä, mitä muuta Hän kysyi? Mitä Pietari vastasi? Matt. 16:15,16.

”Pietari oli alusta asti uskonut Jeesuksen olevan Messiaan. Monet muut, jotka olivat tulleet synnintuntoon Johannes Kastajan saarnojen vaikutuksesta ja vastaanottaneet Kristuksen, alkoivat epäillä Johanneksen lähetystehtävää, kun hänet vangittiin ja mestattiin. Nyt he epäilivät, oliko Jeesus se Messias, jota he niin kauan olivat odottaneet. Monet opetuslapsista, jotka olivat hartaasti toivoneet Jeesuksen ottavan paikkansa Daavidin valtaistuimella, jättivät Hänet huomattessaan, ettei Hänellä ollut mitään sellaista aikomusta. Mutta Pietari ja hänen toverinsa pysyivät uskollisina.” AT. s. 395.

Suuri siunaus

3. Mitä Jeesuksen Pietarille antama vastaus osoitti ihmisen rajoittuneisuudesta ymmärtää Kristuksen jumaluutta? Matt. 16:17.

”Pietarin tunnustama totuus on uskovan ihmisen uskon perustus. Jeesus itse sanoi sen olevan iankaikkisen elämän. Mutta tämän tiedon omistaminen ei saanut olla syynä itse korotukseen. Pietarille ei tämä ollut paljastunut hänen oman viisautensa tai hyvyytensä avulla. Ihminen ei itse voi koskaan hankkia tietoa jumaluudesta. »Se on korkea kuin taivas - mitä voit tehdä; syvempi kuin tuonela - mitä voit ymmärtää?» Job 11:8. Vain lapseuden henki voi paljastaa meille Jumalan syviä asioita, joita »silma ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole

ihmisen sydämeen noussut». »Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin.» 1 Kor. 2: 9, 10. »Herran neuvo on tunnettu niille, jotka Häntä pelkäävät», ja se, että Pietari erotti Kristuksen kirkkauden, oli todistus siitä, että hän oli »Jumalan opettama». Ps. 25:14; Joh. 6:47.” AT. s. 396.

4. Mille lujalle perustalle Jeesus rakensi seurakuntansa? Onko mahdollista löytää parempaa perustaa? Matt. 16:18; Ef. 2:20; 1. Kor. 3:11.

”Vuosisatoja ennen Vapahtajan syntymää Mooses oli viitannut Israelin pelastuksen kallioon. Psalmien tekijä oli laulanut »pelastukseni kallioista». Jesaja oli kirjoittanut: »Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä lasken Siioniin perustuskiven, koetellun kiven, kalliin kulmakiven, lujasti perustetun.» 5 Moos. 32: 4; Ps. 62: 8; Jes. 28: 16. Pietari itse kirjoittaessaan innoituksen valtaamana, soveltaa tämän ennustuksen Jeesukseen. Hän sanoo: »Jos olette maistaneet, että Herra on hyvä. Ja tulkaa Hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis, ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi. 1 Piet. 2:3 - 5. »Muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus.» 1 Kor. 3:11. »Tälle kalliolle», sanoi Jeesus, »minä rakennan seurakuntani». Jumalan ja kaikkien taivaan olentojen ja helvetin näkymättömän sotajoukon edessä Kristus perusti seurakuntansa eläville kalliolle. Tuo kallio on Hän itse - Hänen oma ruumiinsa, joka meidän tähtemme on murrettu ja särjetty. Tälle perustukselle rakennettua seurakuntaa helvetin portit eivät tule voittamaan.” AT. s. 396.

Siunaus, koetus ja kääntymys

5. Kun Jeesus oli kavallettu, tunnustiko Pietari Hänet Jumalan Pojaksi oikeudenkäynnin aikana? Mikä läksy meidän on tärkeä oppia nyt, kun edessämme on olosuhteet, jotka vievät Hänen työnsä oikeuden eteen? Matt. 26:69-75.

”Pietari seurasi Herraansa kavaltamisenkin jälkeen. Hän oli halukas näkemään, mitä Jeesukselle tehtäisiin. Mutta kun häntä syytettiin yhdeksi hänen opetuslapsistaan, niin pelko omasta turvallisuudestaan saattoi hänet vakuuttamaan, ettei hän tuntenut sitä miestä. Opetuslapset olivat tunnettuja puheensa puhtaudesta, ja vakuuttaakseen syyttäjiään siitä, ettei hän ollut Jeesuksen opetuslapsia, Pietari kielsi syytöksen kolmannella kerralla kiroten ja vannoen. Jeesus, joka oli vähän kauempana Pietarista, loi häneen surullisen, nuhtelevan katseen. Silloin opetuslapsi muisti sanat, jotka Jeesus oli hänelle puhunut yläsalissa, samoin oman kiihkeän vakuutuksensa: »Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, niin minä en koskaan loukkaannu». Pietari oli kieltänyt

Herransa, vieläpä kiroten ja vannoen, mutta Jeesuksen katse sulatti Pietarin sydämen pelastaen hänet. Hän itki katkerasti, katui suurta syntiään ja kääntyi, ja sitten hän oli valmistunut vahvistamaan veljiänsä.” HK. s. 190,191.

6. Ennen Pietarin koetta, mitä Jeesus kertoi opetuslapsilleen? Miten tämä kokemus vaikutti hänen kääntymiseensä? Luuk. 22:32.

”Pietari oli kieltänyt Herransa, vieläpä kiroten ja vannoen, mutta Jeesuksen katse sulatti Pietarin sydämen pelastaen hänet. Hän itki katkerasti, katui suurta syntiään ja kääntyi, ja sitten hän oli valmistunut vahvistamaan veljiänsä.” HK. s. 190,191.”
”Jeesus ei voinut säästää opetuslastaan tuskalta, mutta hän ei jättänyt tätä yksin sen katkeruuteen. Hänen rakkautensa ei petä eikä hylkää. Koska ihmiset itse ovat pahan vallassa, he ovat taipuvaisia kohtelemaan ankarasti kiusattuja ja erehtyviä. He eivät voi nähdä sydäntä eivätkä he tunne sen taistelua ja tuskaa. Heidän on tarpeellista oppia tuntemaan nuhde joka on rakkautta, lyönti joka haavoittaa parantaakseen ja varoitus joka puhuu toivoa.” EK. s. 84.

7. Kuinka Jeesus rohkaisi opetuslapsiaan ylösnousemuksensa jälkeen? Minkä kallisarvoisen opetuksen tämä sisältää Jumalan kansalle tänä päivänä? Joh. 21:15-17.

”Herra Jeesus sanoi Pietarille: 'kun sinä olet palannut, vahvista veljiäsi', ja ylösnousemuksensa jälkeen juuri ennen taivaaseenastumistaan, Hän sanoi opetuslapselleen: 'Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?' Hän vastasi hänelle: 'Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas'. Hän sanoi hänelle: 'Ruoki minun karitsoitani'. Tämä oli työtä, josta Pietarilla oli vain vähän kokemusta, mutta hän ei voinut olla täydellinen kristillisessä elämässä, ellei hän oppinut ruokkimaan karitsoita, niitä, jotka ovat nuoria uskossa. Tarvittiin paljon huolenpitoa, kärsivällisyyttä ja sinnikkyyttä opettaessa niille, jotka eivät tunteneet opetuksia ja Raamattua, olemaan hyödyksi ja hoitamaan velvollisuutensa. Tätä työtä täytyy tehdä nykyään seurakunnassa, tai totuuden puolustajat joutuvat vähän kokemuksen takia kiusaukseen ja petokseen. Pietarille annetun tehtävän tulisi olla jokaisen saarnaajan tehtävänä. Yhä uudelleen kuullaan Kristuksen äänen sanovan paimenille: 'Ruoki minun karitsoitani.'” E.

* * * * *

Autuas on uskollinen ja viisas palvelija

”Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtävä palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa ajallansa? Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän!”
Matt. 24:45,46.

Johdanto

”Jumala koettelee kansaansa tässä maailmassa. - Täällä, tässä maailmassa, näinä viimeisinä aikoina, käy ilmi, mikä voima kunkin sydäntä hallitsee ja tekoja ohjailee. Jos se on jumalallisen totuuden voima, sen hedelmänä on hyviä tekoja. Se ylentää vastaanottajansa ja tekee hänestä jalomielisen ja anteliaan, Herransa kaltainen. - Nuoret ja vanhat: Jumala koettelee teitä. Te itse ratkaisette oman iankaikkisen kohtalonne.” M. s. 48.

Hyvä ja uskollinen palvelija

1. Mitä hyvät ja uskolliset palvelijat tekevät? Matt. 25:20-23.

”Ne, jotka odottavat Herransa tuloa, eivät ole laiskoja ja toimeettomia. Kristuksen tulemuksen odottaminen merkitsee ihmisten saattamista Herran pelkoon ja pelkäämään Hänen tuomiotaan rikkomuksista. Se merkitsee heidän silmänsä avaamista näkemään, miten suuri synti on Hänen armokutsunsa hylkääminen. Ne, jotka odottavat Herraansa, puhdistavat sielunsa totuuden kuuliaisuudessa. Innokkaaseen valvomiseen he liittyvät uutteran työskentelyn. Koska he tietävät Herransa olevan oven edessä, heidän intonsa työskennellä yhdessä taivaallisten olentojen kanssa sielujen pelastukseksi yhä kasvaa. He ovat niitä uskollisia ja ymmärtäväisiä palvelijoita, jotka antavat Herransa palvelusväelle »ajallaan heidän ruokaosansa». Luuk. 12: 42. He julistavat erikoisesti tälle ajalle soveltuvaa totuutta. Kuten Eenok, Nooa, Aabraham ja Mooses julistivat kukin omalle ajalleen sopivaa totuutta, samoin Kristuksen palvelijat julistavat nyt erikoista varoitussanomaa omalle sukupolvelleen.” AT. s. 612.

2. Mitä tapahtuu sille, joka on huoleton? Millainen vaikutus epäuskoisella ja pahalla palvelijalla on toisiin? Matt. 25:28, 30.

”Paha palvelija sanoo sydämessään: »Herrani tulo viivästyy». Hän ei sano, etteikö Kristus tulisi. Hän ei pilkkaa ajatusta Hänen toisesta tulemisestaan. Mutta

sydämessään ja teoillaan ja sanoillaan hän julistaa, että Herran tulo viipty. Hän karkottaa toisten mielestä varmuuden, että Herra tulisi nopeasti. Hänen vaikutuksestaan ihmiset rupeavat huolettomina ja omahyväisinä vitkastelemaan. He tulevat maailmallisiksi ja uneliaiksi. Maalliset ajatukset ja alhaiset intohimot valtaavat mielen. Paha palvelija syö ja juo juopuneiden kanssa ja etsii nautintoa yhdessä maailman kanssa. Hän lyö muita palvelijoita, syyttäen ja tuomiten niitä, jotka ovat uskollisia Mestarilleen. Hän yhdistyy maailman kanssa. Hän muuttuu sen kaltaiseksi ja osallistuu sen rikkomuksiin. Se on pelottavaa yhtäläistymistä. Maailman mukana hän joutuu ansaan. »Sen palvelijan herra tulee... hetkenä, jota hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin uskottomille.» AT. s. 612.

Jumalan seurakunnan työ

3. Minkä pyhän tehtävän Herra on uskonut seurakunnalleen? Kuinka laaja on se kenttä, jolla Hänen seuraajansa työskentelevät? Kuinka kauan heidän tehtävänsä kestää? Mark. 16:15; Matt. 13:38; Luuk. 19:13.

»Kristuksen seurakunta on Jumalan asettama ihmisten pelastuksen välikappale. Sen tehtävänä on levittää evankeliumia maailmaan. Ja tämä velvollisuus kuuluu kaikille kristityille. Jokaisen tulee kykyjensä ja mahdollisuuksiensa mukaan täyttää Vapahtajan antamaa tehtävää. Kristuksen rakkaus, joka meille on ilmoitettu, saattaa meidät velallisiksi kaikille, jotka eivät häntä tunne. Jumala on antanut meille valoa, ei pelkästään itseämme varten vaan myös heille välitettäväksi. Jos Kristuksen seuraajat tuntisivat velvollisuutensa, voisi tuhansia olla siellä, missä nyt on yksi julistamassa evankeliumia pakanoille. Ja kaikki, jotka eivät voisi osallistua tähän työhön henkilökohtaisesti, tukisivat sitä kuitenkin varoillaan, myötämielisyydellään ja rukouksillaan. Ja kristityissä maissa tehtäisiin paljon innokkaammin työtä sielujen hyväksi.» TKL. s. 70.

4. Kuinka suuri tarve työntekijöistä on Herran viinitarhassa? Mihin aikaan asti kuuluu kutsu tulla työskentelemään? Mitä tähän Herran työhön ryhtyminen pitää sisällään? Matt. 20:1,2,6.

»Herra Jeesus arvioi tehtyä työtä sen hengen mukaan, millä se on tehty. Myöhäisellä hetkellä Hän ottaa vastaan katuvia syntisiä, jotka tulevat Hänen tykönsä nöyrässä uskossa ja kuuliaisina Hänen käskyilleen.... Todellinen menestys ei tule milloinkaan sielulle, joka jatkuvasti haluaa korkeampaa palkkaa ja joka antautuu kiusauksiin, jotka vievät hänet pois siitä työstä, jonka Jumala on osoittanut hänelle. Milloinkaan menestystä ei tule yhdellekään ihmiselle, perheelle, yritykselle tai laitokselle, ellei Jumalan viisaus ole mukana.» SM.2.

Vaeltaminen Jumalan kanssa

5. Mikä on merkittävää Elian kysymyksessä Israelin kansalle ja heidän vastauksessaan - niin heille kuin meillekin tänä päivänä? 1. Kun. 18:21.

”Elia, voiman mies, oli ollut Jumalan välikappale suunnattoman turmeluksen kukistamisessa. Epäjumalanpalvelus, joka Ahabin ja pakanallisen Iisebelin tukemana oli johtanut kansan harhaan, oli nujerrettu. Baalin profeetat oli surmattu. Koko Israelin kansa havahtui perin pohjin, ja monet alkoivat jälleen palvella Jumalaa.... Tässä on opetus kaikille. Kukaan ei voi tietää, mihin Jumala kulloinkin pyrkii kasvattaessaan ihmistä. Kaikki voivat kuitenkin olla varmoja siitä, että uskollisuus pienissä asioissa on todistus sopivuudesta kantamaan suurempaa vastuuta. Jokainen elämän toiminta ilmaisee luonteen, ja vain sitä, joka pienten velvollisuuksien täyttämässä osoittautuu »työntekijäksi, joka ei työtään häpeä» (2 Tim. 2:15), Jumala kunnioittaa tärkeimmillä luottamustehtävillä.... Mitään totuutta Raamattu ei esitä selvemmin kuin sen vaaran, minkä aiheuttaa yksikin poikkeaminen oikeasta - vaaran, mikä uhkaa sekä väärintekijää että kaikkia niitä, joihin hänen vaikutuksensa ulottuu. Esimerkillä on ihmeellinen voima. Jos se suuntautuu meidän luontomme pahojen taipumusten puolelle, se tulee melkein vastustamattomaksi.” EK. 59,142.

6. Ketä Joosua ja hänen perheensä päättivät palvella? Joosua 24:14,15.

Henkilökohtainen kysymys: Mille asialle haluat omistaa palveluksesi?

”Jumala on antanut meille kyvyn valita; sen käyttö riippuu itsestämme. Me emme voi muuttaa sydäntämme, sallia ajatuksiamme, mielijohteitamme, tunteitamme. Me emme voi tehdä itseämme puhtaiksi, sopiviksi Jumalan palvelukseen. Mutta me voimme valita palvella Jumalaa, me voimme antaa hänelle tahtomme. Silloin hän vaikuttaa meissä sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi. Näin koko luontomme tulee Jumalan hallintaan. Tahdon oikea käyttö voi muuttaa koko elämän. Luovuttamalla tahtomme Kristukselle pääsemme osallisiksi Jumalan voimasta. Saamme voimaa ylhäältä pysyäksemme lujina. Puhdas ja pyhä elämä, voitto haluista ja himoista, on mahdollinen jokaiselle, joka liittyy heikon, horjuvan inhimillisen tahtonsa Jumalan kaikkivaltiaaseen, horjumattomaan tahtoon.” SLS. s. 138.

7. Minkä opetuksen voimme saada Eenokin toiminnasta, joka oli seitsemäs Aadamista? Kuinka meidän päivämme antavat samanlaisen kokemuksen jokaiselle? Juuda 14,15; Hebr. 11:5,6.

”Kolmensadan vuoden ajan Eenok oli etsinyt sydämen puhtautta, jotta hänen olemuksensa olisi sopusoinnussa taivaan kanssa. Kolme vuosisataa hän oli

vaeltanut Jumalan yhteydessä. Päivittäin hän oli kaivannut läheisempää yhteyttä, ja jatkuvasti se oli muuttunut läheisemmäksi. Lopulta Jumala otti Eenokin luokseen. Hän oli seissyt katoamattoman maailman kynnyksellä; vain askel oli erottanut hänet autuaiden maasta. Nyt portit avautuivat, ja kauan sitten maan päällä alkanut vaellus Jumalan yhteydessä jatkui. Hän astui ensimmäisenä ihmisenä sisään pyhän kaupungin porteista. Tällaiseen yhteyteen Jumala kutsuu meitä. Eenokin luonne oli pyhä. Pyhä tulee olla myös niiden luonteen, jotka lunastetaan ihmisten joukosta Herran toisessa tulemuksessa.” M. s. 70.

”Elämme jumalattomassa ajassa. Koska maailma on täynnä pahuutta ja vääryyttä, monien rakkaus kylmenee. Eenok vaelsi Jumalan yhteydessä kolmesataa vuotta. Nykyisin ajan lyhyyttä korostetaan syynä etsiä vanhurskautta. Pitäisikö meidän enemmän ajatella Herran päivän kauhuja, jotta he pakottaisivat meidät toimimaan oikein? Miten oli Eenokin laita? Satoja vuosia hän vaelsi Jumalan yhteydessä. Hän eli turmeluksen ajassa; joka puolelta häntä ympäröi moraalinen rappio. Kuitenkin hän kasvoi vanhurskaudessa ja oppi rakastamaan puhtautta. Hän puhui taivaallisista asioista.” M. S. 70

Lopuksi

”Vilpittömin mielin suoritetusta palveluksesta maksetaan suuri palkka. 'Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle julkisesti'. Elämä, jota elämme Kristuksen armosta, muodostaa luonteemme. Sielu saa takaisin alkuperäisen kauneutensa. Se osallistuu Kristuksen luonteen ominaisuuksista, ja Jumalan kuva tulee vähitellen näkyviin. Niiden ihmisten kasvot, jotka vaeltavat ja työskentelevät Jumalan kanssa, kuvastavat taivaan rauhaa. Heitä ympäröi taivaan ilmapiiri. Näille sieluille taivaan valtakunta on jo alkanut. He tuntevat Kristuksen iloa, iloa siitä, että saavat olla siunaukseksi ihmiskunnalle. Heillä on kunnia tulla hyväksytyiksi Mestarin käyttöön, heille on uskottu hänen työnsä tekeminen hänen nimessään.” KI. s. 507.

* * * * *

Lähetyskertomus Norjasta

Luettavaksi sapattina 31. maaliskuuta 2012

Erikoissapattikolehti tarkoitusta varten kerätään 7. maaliskuuta 2012.

”Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.” Matt. 24:14.

Norjan luonnolle ovat tyypillisiä vuorijonot ja tunturit. Kaksikymmentäkuusi vuotta ulottuu 2 300 metriin. Korkein vuorenhuippu mantereella on Galdhøpiggen, 2 469 metriä. Se kuuluu Jotunheimenin vuoristoon. Atlantin rannikko, jota on 25 000 kilometriä (johon lisätään vielä 80 000 kilometriä saarten rantaviivaa), muodostuu lukemattomista kapeista vuonoista, jotka tuovat

merivettä sisämaahan. Ilman näitä vuonoja ja lahtia, Atlantin rantaviiva olisi vain 2 650 kilometriä pitkä. Norjan raja on 1 619 kilometriä pitkä, josta 727 kilometriä erottaa sen Suomesta ja 196 kilometriä Venäjästä. Arviolta 150 000 saarta kuuluu tähän maahan. Tunnetuin saariryhmä on Lofootit ja Vesterålen. Sisämaassa vesiputouksia ja jokia, joissa on runsaasti kalaa. Mjøsa-järvi, jonka pinta-ala on 365 neliökilometriä on suurin sisäjärvi. Maan pisin joki on Glomma-joki, 601 kilometriä. Fredrikstadin kaupungin kohdalla se virtaa Oslo-vuonoon. Tilastot osoittavat, että asuutin saari on Hinnøya (2204 km² Pohjois-Ruotsissa).

75 % maan asukkaista asuu suurissa kaupungeissa ja 25 % maakunnissa. Asumistiheys vaihtelee merkittävästi melko tiheään asutun etelän ja länsirannikon sekä pohjoisen alueiden välillä. Sen lisäksi, että eroa on pohjoisen ja etelän välillä, eroa on vielä enemmän tiheään asutetun rannikkoseudun ja melko asumattoman vuoristoisen sisämaan välillä, joskin myös sisämaan laaksoissa on asutusta. Pääkaupungin Oslon (550 000 asukasta) lisäksi Norjassa on kolme muuta kaupunkia, joissa on yli 100 000 asukasta. Ne ovat Bergen, Trondheim ja Stavanger. Norjan viidenneksi suurin kaupunki on Fredrikstad, jossa on 72 000 asukasta. 20. vuosisadan alun jälkeen maan väestö on kaksinkertaistunut (2,21 miljoonaa vuonna 1900 ja 4,83 miljoonaa vuonna 2009). Nykyään väkiluku kasvaa 62 000 henkeä vuodessa (vuonna 2009). Tämä määrä ei johdu yksinomaan siitä, että Norjalla on Euroopan korkeimpia syntyvyyslukuja, vaan myös siitä, että sinne tulee maahanmuuttajina ulkomaalaisia työläisiä perheineen ja monia rikkaita ulkomaalaisia eläkeläisiä, jotka asettuvat sinne asumaan. 89,4 % väestöstä on norjalaisia, joilla on vähintään toinen vanhemmista syntynyt Norjassa. Lisäksi siellä on vähemmistöryhmiä: noin 40 000 saamelaista ja 10 000 suomalaista (kveenejä).

1. tammikuuta 2009 Norjassa oli 508 199 maahanmuuttajaa. Maahanmuuttajat tulevat seuraavista maista: Puola (44 482 henkeä), 0,9 % koko väestöstä, Pakistan (30 161 henkeä), 0,6 %; Ruotsi (28 730), 0,6 %; Irakn (24 505), 0,5 %; Somalia (23 633), 0,5 %; Saksa (20 916), 0,4 %; Vietnam (19 726), 0,4 %; Tanska (19 284), 0,4 %; Bosnia ja Hertsegovina (15 683), 0,3 %; Iran (15 666), 0,3 %; Turkki (15 436), 0,3 %.

Valtionuskontona on evankelisluterilaisuus. Valtion kirkon korkea-arvoisin johtaja on kuningas. Vuodesta 1851 lähtien kaikilla Norjan asukkailla on ollut oikeus harjoittaa omaa uskontoaan vapaasti. Noin 10 % ottaa osaa uskonnollisiin menoihin ja muihin aktiviteetteihin säännöllisesti. Uskontojen jakaumat: 82,0 % luterilaisia valtion kirkon jäseniä, 3,7 % muita protestantteja, 1,6 % muslimeita, 1,1 % katolisia, 0,2 % buddhalaisia 1. tammikuuta 2008 tehtyjen tilastojen mukaan. Vuonna 2007 Norjassa asui noin 2000 juutalaista. Hallitsevia kieliä Norjan yhteiskunnassa ovat kirjakieli, uusnorja ja neutraali.

Norjan kieli on pohjois-germaaninen kieli ja osaltaan ottanut paljon vaikutteita Pohjois-Saksasta. Norjan lisäksi varsinkin pohjoisessa myös

vähemmistöjen kieliä puhutaan; saamea ja suomea. Yhteisöissä, joissa saamelaisia on enemmistö, heidän kielensä on ollut pakollista opiskella koulussa vuodesta 1992 lähtien. Norjalaisilla on mahdollista ottaa koulussa pakollisen englannin lisäksi valinnaisena saksaa tai ranskaa.

Jokaisessa maassa on sieluja, jotka etsivät totuutta, ja meidän tehtävämme on saarnata sanomaa myös tässä maassa. Jeesus lupasi, että Hän olisi palvelijoidensa luona ”joka päivä maailman loppuun asti.” Matt. 28:20. Joitakin vuosia sitten pidimme yleisökonferenssin Oslolla. Ensimmäiset askeleet on otettu, ja nyt meidän tulee jatkaa tätä tehtävää uskossa ja luottaen Herraan. Tällä hetkellä meillä on kaksi jäsentä ja joitakin kiinnostuneita sieluja, mutta jotta pystyisimme tekemään lähetystyötä tehokkaasti, meidän pitäisi vuokrata tapaamispaikka. Kirjallisuutta pitäisi valmistaa ja painattaa ja alkuunsa tarvitsemme rahoitusta raamattutyöntekijän palkkaamiseen.

Rakkaat veljet ja sisaret ja totuuden ystävä, elintaso on Norjassa melko korkea, ja kehitteäksemme työtä tarvitsemme hyvän taloudellisen tuen. Vapahtajamme on sanonut: ”Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raikaa ja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta. Sillä missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi.” Matt. 6:20, 21.

Tukekaamme Jumalan työtä lahjoituksillamme ja rukouksillamme ja niin me saamme häviämättömän aarteen taivaassa. Herra auttakoon meitä ja siunatkoon meitä uusilla ja kallisarvoisilla sieluilla Norjassa. Älkää unohtako, että lahjoituksenne voi kantaa hedelmää iankaikkiseen elämään.

”Sanoma pian tulevasta Vapahtajasta pitää viedä maailman kaikkiin osiin, ja juhlallisen arvokkuuden tulee olla se julistamiselle tunnusomaista. Viinitarha, jossa tarvitaan työntekijöitä, on laaja, ja viisas tilanhoitaja toimii niin, että sen joka osasto tuottaa hedelmää. Jos lääkintälähetyksessä pidetään puhtaina totuuden elävät periaatteet, niin että niitä ei saastuta mitkään paheet, Herra pitää huolta työstään. Jos ne, jotka kantavat raskaita taakkoja, seisovat lujina totuuden periaatteiden jalustalla, Herra pitää heistä huolta.” T.6.

Siunatkoon Vapahtaja veljiä ja sisaria ja totuuden ystäviä kaikkialla maailmassa.

Vladimir Marinov Pääkonferenssin alueedustaja

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälisen lähetysseurakunnan

Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org.

Toimituspaikka Suomessa: Mastotie 10, 37800 Toijala www.spaup.org
